

שנה 1, מס. 1

①

חַדִּית

אֲדוֹם הָ

אוקטובר 71

הוועד להקפת מפלגת פועלים מהפכנית

בגלוון זה

(2) הפרישה

(4) הדרך למחפה

(21) ציונות ואנטישמיות

ח' ס' 8
האמיר: 1 ל' 1

לפניהם שנה פרשו מספר חברים מן האירגון הסוציאיליסטי היישראלי (מצפן) ובעזרת מספר חברים שלא היו מאורגנים עד אז הקימו את הברית הקומוניסטית המהפכנית (בק"מ) שגדלה על עצמה את "התפקיד והחותמה להפיז את דבר המאבק האנטי---איימפריאלייסטי ו מה הפכה הסוציאיליסטי במדח הערבי, בקרבת חושבי ארץ ישראל=פלשתין".

עד זה, היה חיובי וחיווני ביותר, וזאת לאור פשיטה הרגל המוחלטת של ר'ק'ח שזה לא מכך עלה על הדרך הרויזיוניסטי, ולאור הבישה האנטי-מרביסיטים של מצפן כלפי הפרולטариון בישראל.

גם ההחלטה של בק"מ לגבי שאלת האירגון וחקיקתו היתה בישת בכוגה, הברית אמצעה לה את עקרון הצנטרליזם הדמוקרטי וראתה את הצורך בהעמדת כוח מרוכז וממוסמך כנגדי הכוחות המלוכדים ומהאורגנים של האימפריאליים והבורגרביות המקומיות.

לפי מצפן (אס"י) מועד הפועלים בישראל הינו מועד בעל זכויות יתר כלכליות, המודע לזכויות אילו, ועובדיה זו דוחפת אותו להגן על האינטראסים של הבורגרנות הישראלית והאימפריאליים האמריקאים. בק"מ ראתה ובצדק, שאננס רמת חייו של הפועל בישראל, ערבי ויהודי כאחד גבואה מזו של עמיתו במדח הערבי, אולם הבהיר שחייב בבורגרנות ובאימפריאליים אינה מוצאה של תודעה זו ובובעת בעירה מעצם האידיאולוגיה הציונית בה הוא שבוי.

אי לכך שמה הברית את הדגש בעבודתה על חעולה בקרבת הפרולטاريון בישראל, יהודי וערבי אחד. אולם בכך השגיאות העיקריות בעבודתה של בק"מ. האירגון סרב להזכיר את האידיאולוגיה הבורגרנית=לאומנות, בעבודתו בקרבת מועד הפועלים בכללו. הברית הסתמכה בעיקר על סיסמאות של מאבק מיקצועי גרידא, "חרירות בין העובדים, טובה למיעビדים", או "עشر המדינה, עוני הפועל---עבדו לאט" אילו הן סיסמאות של מאבק מיקצועי הממעיקות את התודעה המומדית בקרבת מועד הפועלים, אולם נמצאות אלה רק את השוביניזם הציוני ואין מיציבותו שום פתרון זמני עבור הפועל, שלא לדבר כבר על פרטפקטיבת דיקטטורה פרולטרית וסוציאליזם.

כאשר כותב שורות אילו יצא לאחוריונה את הטיסמא "לפועלים בעזה מלחמות רכוז, לפועלים בישראל צווי חרום" הוא נתקל בהחבדות חריפה. הטענה שכונד היתה, שסיסמא זו תקל את כל העבודה שנעשתה עד עתה ותחשף את כוותבי הסיסמאות כ"פחח". זהו ויתור ברור לשובייניזם הציוני שבעזרתו שברה לאחוריונה הממשלה אשר חתמו על עובדי המכמ בגשרי הירדן ובגמל התעופה-לווד.

בגוסף לכך נמנעה הברית מלhiba רעלוניות קומוניסטיים כಗון המאבק לסוציאליזם ולדיקטטורה פרולטרית, בכך צבור הפועלים בישראל הפעם היא שאין הפועלים מוכנים לרעיונות אילו והדבר רק עלול לגרום לביכור הברית בקרבת הפועלים. גישה זו מבוססת על ההביוון האומר שReLUוניות קומוניסטיים---סוציאליים, דיקטטורה של הפרולטариון, חמיכבה במאבקם של המונבים הנרחבים ומתייחס קו ברור בין המונבים לבין אויביהם, הגם רעיון זה המוביינים רק למספר מומחים מהפכנים וายלו המוני הפועלים איינט מסוגלים להבינים ולבן לא יתמכו בהם. זהה בישת המבוססת על "עליתיזם" ואין דבר הרחוק יותר מן האמת.

בישת מוטעיתacha מגלת הברית בעבודתה בקרבת פועלים ערביים, שם מגלה בק"מ פשادات כלפי הלאמנות הערבית. הברית נמנעה מכל אפשרות מהוקיע את הרויזיוניסטי---זם הסובייטי ואות גרוורתה בישראל ר'ק'ח. הרויזיוניסטים הינו האידיואולוגיה הבורגרנית בתוך התנועה המהפכנית ויש להלחם בו עד חרם. לבין גראה לנו דרך זו בהוקיעו ללא רחם את הרויזיוניסטים בני זמנו, ברנטשטיין וקאווטסקי. מכיוון של ר'ק'ח ברחוב הערב תדמית של מפלגה המבינה על צוכיותיהם של ערבים בישראל, אין לחפש את מדיניותה האנטי-המפלגת המשרתת את האינטראסים של האימפריאליים הסובייטי. כמו כן אין להוקיע מנהיגים בורגרניים לאמניהם בגדßer וכערפת, כיון שעיני המונבים הערביים הם סמל המהפכה.

חפקיין של הרויזיון גידום הסובייטי והאימפריאליزم האמריקיקאי הנורמה זיהה ביום שביביהם עומדים ביום בוחניהם בראשונה כונגד המהפכה הסובייליסטית ולשניהם שאיפה זהה -- לשמר ולהזק את הסדר החברתי הקדום. כאשר בעיה זו ממעיקה אותו געלים כל הגיגודים בינויהם, ובכל המתיל ספק בדבר לא יותר לו אלא להוכיח כיצד מצדדים השנויים בפקיסטן, ציילון, המזרחה התיכון ועוד.

בם כאשר הרעלתנו ב'יקורם על מדיניותם הדרגתית נארפרידן בסטית של ממשלה סי

העוממית מאריך דיבורי כוחות השם אל של המהפכה התרבותית בידי ההנאהת הבודחית, סיירבה
הברית לנצח בדורות זו בעזה שזמן איןנו מתאים לכך. האידניות הטיניות גורסת — פשרה
עם הבושים האמריקאים־אויבי כל האדונים, תמייה בגונרים הפשיסטיים של פאקייטן
מושבתיים מיליאופי פועלם פאקייטאנאים, משא וממש עם הבושים הסובייטיים (זמן מהnbsp;
התרבות גם תואר כגרועים מהיטלר) והՃתמת המטהר עם ברית המועצות.

בஹשנעם בגנרטיבים הפהאיסטניים הפהאיסטיים שלחה סין העממית כמוניות גדולות של גשם לציילון, מקום בו נאבקו מורדים על מנת לחסל את המשטר הריאקציוני הנחטף על ידי גטרודזקייטים. הממשלהaziילונית קowała נשק מראה"ב, ברה"מ ומט"ן דרך פאיסטן, האסיגים נמנאים בחזיות מאוחדת נגד המורדים בציילון. בנוסף לכך חדשה סין את יחסיה עם גוסלביה. במשר שנים הוקיימה המפלגה הקומוניסטית הסינית את טיתו וחברותיו כאופורטוניים-סטיטים מזו הסוג הגרוע ביותר ביחסו (וזהם במקרה כאלה).

לאור סירובה של הברית לנקם בעמדות אילו, שהן עקרוניות וחד שמעיות וללאור הזרע שראתה כותבת שורות אילו בפרשנות דעיוותת אנטית-רויזיטו-ניטשטיים שהובעו מה באה בפרישת מון הברית.

לאור הנסיבות והנסיבות של תבונת הקומוניסטי הבינלאומי יש להסביר מסקנה שאיבגה בchner לעוררין: תבונת קומוניסטי המומדר ומחברת עם האידיאולוגיה הבורבנית—הלאומנות סופה על דרכ הרוויזיוניזם. התבונת הקומוניסטי בא"י גמאנם עדין בשל הטרומ לידעו ואילו הטעלים בישראל מבלים מיליטנטיות שלא נראתה זה זמן רב. הזמן על מנת לבנות תבונת קומוניסטי אנט רוויזיוניסטי, בישראל. אפשר לעשות זאת רק דרך ההשתחזרות במאבקם של המומרים על דרישות ובושאים מידיים חוץ הלאה רעיונות קומוניסטיים והצבחתם של הדיקטורה של הפרולטариון ותומצאיים צומת כמטרות סופיות. כל תבונת העוסק בויתורים לאומנות והמתקם עצמה זו, במונחים גדועה לבליה.

¹⁾ במודדים הבאים מובאת לקורא עדותה של "מפלגות העבודה המתקדמת" המאבק נגד הרויזיוניזם (הדרך למהפכה |||) המשקפת גם את עדותה של

הען להאבן——הען לנטם

卷之三

1) ממלוקם בלבוניה בתקופתיהם – מלך מרכז הארץ – לונדון מושג בראב"ר (ארנו ג'יימס מאנוגיאן חתום)

Digitized by srujanika@gmail.com

הדווח המפורטם בעמודים הבאים של תוברת זו אנה העמדה האחרונית של מפלגת העבודה המתקדמת (פרוגרסיב ליברל פרטני) בראת'ב. הוא מובהך כאן לקורא במלואו ולא כל קייזרים. הדוח מובס על ניתוחים שנושאים הנם – הלאומנות, הרווחה, החזيمة, המאוחדות וההמתקפה התרבותית בסיכון שהופיעו יחד עם הסכום המובא כאן בחוברת אחת. אלו מקודים להביא לקורא מאמרים אילו בפירושם המבאים.

דוח של מפלגת העבודה המתקדמת – ארצות הברית

חברים יקרים, עקר המוכן שבדוחות אילו התקבל בחמלבאות דבה וגוחלט עליו מה אחד. על הדוחות המוכלים בחוברת זו התגלה דיון בישיבה האחוותה של הוועד המרכזי. למטרת השמתפות רחבה יותר בדיון על רעיונות אילו הורחב הוועד המרכזי כי שלש. עקר המוכן שבדוחות אילו התקבל בחמלבאות דבה וגוחלט עליו מה אחד.

אננו מצרפים לדוחות אילו לעיונך. אריך לויים דיוונים מתקודמת המשקפת של קבלתם וphans או שליליהם. הדיון סביר רעיון בוועידה אילו כבר החל בזמן זה עידת האחוותה של מפלגתו בשנת 1967. בוועידה זו שללה המפלגה את האומות ככת מתקדם, לפניו זמן רב מה הוצאנו חוברת פגימות, בחוברת זו הביעו הרבה חברים את דעתיהם בשאלות בהן גענו בדוח זה. ככלומר, רעיונות המובאים כאן אינם חדשים למפלגתו וכמו כן הם לא "נכליות מן השמיים".

אננו חשבים שיש לקיים דיון על רעיונות אילו במשך ששת החודשים הבאים, לאחר מכן יחוליט הוועד המרכזי על פירוטם. ההחלטה מהיה מכוונת בראש ובראשויה בתוצאות הדוח הפנימי. ספק בידינו באם המרשותו יישנו מכניות אילו.

אננו הוועד המרכזי ואמלהבותנו לדעות ורעיונות אילו מבוטטים היטב. אבל פעם שהפעלו רעיון או מזמין היה חיובי. אננו מרגשים כרגע שגם עצמנו מהווים את המכשול הייחודי בעברת רעיון או פועלם, ואנו תקופה שמאמריהם אילו יזרזו את יכולתינו להפעיל רעיון או פועלם על ידי פתייה במאבקים על גושאים שוגדים, בביות חזית מאוחדת וצירוף חברים חדשים למפלגתו.

בשעה שדכו מעד הפועלים בארץינו הולך וגובר מידי בוסים אימפריאליים ודריזיוניסטים אחד, מאבן גגד דברי זה ורצו לו אמרץ לפניו רעיון או מזמין קומונייטיסטי זה הולך וגדל גם כן. הפוטנציאל שלנו הוא בלתי דגיל והאפשרויות בלתי מוגבלות. אננו יכולים ותיכבים לצוד קדימה בצדקה אמיצה כקומוניזם ולהתמודע על בכירונם של פועלים ועמיים מדוכאים מסביב לעולם להתחד עםנו ולעוזר לנו למד ולהתרחב.

הדווח הראשון גוא"הדרך למחפה |||. הוא סבום רעיונות שהוצעו בוועד המרכזי ובמור שבזה איינו מכיל ממשיכים פודמליים, כל ממשיכים אוחזים, האיתוטים והמקורות נשמרו עבור הדוחות על לאומנות, טין וחזית האחוותה אשר נקבעו על מנת להרחיב ולהציג את הנקודות המופיעים ב"דרך למחפה |||". (1)

(1) בעבר פרסמה מפלגת העבודה המתקדמת את עמדותיה במסמכים שטומנו "דרך למחפה" ו"דרך למחפה |||".

הדרך למהפכה |||

הערכה מדעית של ההיסטוריה חיבת להכיל כגרעין את למוד התכניות המהפגניות ולבן הדוח שלו יכסה במחה את הזרם המהפגני בהיסטוריה מzd הקומונת הפריסאית. אדו רוזרים לסייע לפקסיות מן הנסיות הקודומות על מנת להתקדם מעבר להם. אדו רוזרים למזה את החיווי שבחם וללמוד מן השילילי שביהם.

ארבע מהפכות גדולות סמכו את הגזעיה קדימה של האנושות הקומונת הפריסאית, מהפכת אוקטובר, מהפכה הסינית ומהפכת התרבות הפרולטרית הגדולה (מתוך). כל אחד מן מהפכות הללו גזעיה את התכניות המהפגניות מעלה לבבאים חדשים, כל אחד מהן האירה על קודמתה יותר או פחות בדרך כלל מן הדורי הבורגני, כל אחד מהן פרושה אבדון לחברות שגואלו על ידי מועד שליט מנצח. פועלים ועמי מודוכאים הצליחו וכיכלו להתקדם בגלן רק בגל מהפכות אילו.

יזחר מזה, תכניות מהפכניות אילו, בעלות מומנט, לא היו מאורעות אגדתיים. ככל בו צענו והוּנְגַגָנו על ידי המומגים, בכל מקרה המתליך שקי' את הדומיננטיות האוגיברטלית של האגדות בין שני הממדות העיקריות. מסקנה—התכנית המהפגנית במאה אשנים לאחריות הנה סדרת כסינווגות של פועלים להוציא את הפקוות מידי המועד השליט. מהפכה מחליטה לאיזה מועד שלטונו על המدينة, כל אחד מהפכות אילו התיימרה לפתר בעיה מרכזית זו לאובט הפולטריאן. המאבק לשטונו על המدينة הוא בלתי נפרד מהמאבק בין רעיונות וכובנויות ולא בכובנים—ככידן לנצח, לשמר ולהזק את הנצחון.

המאבק האידיאולוגי נגד הרויזיוניזם, הרעיונות והפרקים של האויב גםundi במעטם בתווך התכנית הקומוניסטית, תפס מקום מאז תחילת המאבק למען מהפכה פרולטרית. הרויזיוניזם מפסה לעות את התקן המהפגני של המרכטיזם-לגיוניזם, הוא לובש צורנות רבוות הוא מփש לריבב על גל המהפגנישל ההיסטוריה העולמית בהופיו במסווה של מייליטנטית, אבל תכנו הגד מהפכני נשאר תמיד שווה.

או מאמינים שהמאבק נגד הרויזיוניזם הינו רוחך מלסתטיים. המאבק גמצא בתוך כל מפלגה מרכטיסטית-לגיונית בעולם. שום מפלגה לא פסה עליה בעבר ושונט מפלגה לא תמצאו מלהבב לתוכו עתיד. המאבק ימשיך לתפס מקום עד לגאות הקומוניזם העולמי. אל לנו לחשש ממאבק כזה, להפוך, עלינו לקדם בברכה את ההרט של רעיונות בורגניםים כפי שאנו מקדמים בברכה את ההרט של הבורגנות עצמה. אם המאבק האבאי למפש את שלטונו הינו אrox זמיגע, המאבק האידיאולוגי לשמר עליו יהה אפילו יותר ארוך. בשלב זה של המאבק נחיאב נגד פתולים וסובבים רבים, הרבה מקופות של גיאות ושפלה, הרבה גצחות ותחבשות. דוחי איננה סבה להתחפדות, פסיביות, חוטר עדוד או צינויו. המאבק נגד הרויזיוניזם הינו מאבק של חיים ומות, אין להמנע ממו הוא מ睇ם קדם את מאבקם של פועלים ועמי מודוכאים. ככל תקופה חלה התקדמות כאשר הרויזיוניזם נחשף באוף פרוגרטיבי. בغالל שההבנה הפלורטיבית של המונחים הנה בעלייה, כוחם הלוחם עולגה. הם נאבקים לקחת את הכה מן המועד שליט ולחשף אותו במערומיו, גם קוראים את עלה המתגלה האדום. מעל לבושים הרויזיוניסטים. המאבק נגד הרויזיוניזם הינו מלהיר מושך—זהו דבר טוב.

חוך כדי ההתקדמות המהפגנית והמשך המאבק נגד הרויזיוניזם מהפכניות בצעו מספר טעויות. טעויות אילו אייפרו לקיטליסטים מקרים ובני בריתם האימפר— אייליטים לחשף את השלטון חדש באופן זמני במספר ארצות. בדורות זה אנו נספת לזרחות טעויות אילו. אם אגומביבניים אותם אנו יכולים להמנע מהם ולהביס את הרויזיוניזם באופן איכובי.

אין אדו מփשים להשဖיל אף אחד ואין אדו רוזרים להפחית מההשגים הגדולים של התכוועה המהפגנית. להיפך, אגומביבים להבין ועל ידי כך להטיסר את המכשולים באידוי— אולוגיה המהפגנית אשר מכבים וגורמים לנשיגה במהפה. זה ברור שלא היינו יכולים לבצע מפקיד זה אם אחרים, הרבה, לא קדמו לנו. אדו רוזרים לצעין במינוח אמרץ (1) המילוונים במהפכה המרבות הגדולה אשר פתחו אופקים אידיאולוגיים חדשים עבוריים. אנו מנסים עתה להמשיך עם רעיונותיהם שהם התחילה להפיעיל, אין אדו גושים למשמעות זו

עם יהירום או עם הבתורן המוחלט שאנו צודקים, אנו יודעים בבירור שברזיזיזוניזם החזיר את המהפקה הסובייטית אחורה, אנו יודעים שמנועות מהפקניות מזרחה אירופה שהלבור בכו הרומי נסתירמו בכיו רע ואנו יודעים שמהפקת התרבות הפרולטариים אגדולה הימה מוגעה מוגעת להביס את "הבורגנות האדומה" ולהחזיר את הדיקטטורה הפרולטרית על כנה. כאשר המהפקה החרבותית פרצת, ראש המדינה, ראש עיריה פקיןבו, מזכיר האיזור, ובמה קצינים ראשיים ומהזכיר הכללי של המפלגה הקומוניסטית הסינית הלכו כולם בדרך אל הקפיטליזם. כיצד היה זה? כיצד אפשר למנע את מהוותה? בדוח הבא אנו ננסה לענות על השאלה הללו בעוזר הנתרה של החזק והחלש בארבעת המפקחות הגדולות שהוזכרו לעיל. אנו גם ננסה לארבע בעיון אחרוז'חדר האפשרות לטעות ופולחן האישיות, הערכה כללית של התקופה החיסטרית הנווכית, החזיה המאוחרת בקובאליציה של שמאל-מרכז, והאזור בחרבתם הפרנסטטיבית האינטגרציונליסטיות.

הקומונת הפריסאים

היא נכשלה ודוכאה באכזריות על ידי המאמצים המשותפים של הבודגנוז אגדטנייך דהגדעתהיה. לפורת הכל, מרכס, אנגלאט, לביז'ן ואחרית הוציאו מסקנות רבות מהנסיכונות של הקומונגה הפרדי-טאיה. הקומונגה הבחירה בפעם הראשונה באופן פעל את החובן והצורה על האוח האטמן. בendum המועלים. היא לימדה את מרכס ולאחר מכן את לבין ארבעה שיעורים בתהילך המהכני.

- 1) הזריך בהריסטם (בגבור לרגען ההשתלטות וההפקעה) כוחה של המדינה הבורגתנית, והצורך בחקמה של הדיקטטורה של המרולטראון.
 - 2) הזריך בשיווין---ביוזם קדרים המהפגנים והמוני הפלעים. באחד מצעריה הראשוניים הקומונגה ביטלה את הגפרשים בין שכורים פועלים לבין שכורות פקידי מדינה.
 - 3) הזריך חמידי בחאלמת מנהיגיות על ידי העם באמ מנהיגים אילו נשלו בסיפוק פאווייהם ורבעיהם של פועלים.
 - 4) חיטול האבא קבוצת הבורגניז וחמושם של המוני העם. הקומונגה ראתה, ובצדק, שבא קבוצה עלול לשמש **ככוח דיכוי פוחח**, רק כבוד פועלים ועמים מודוכאים אחרים ולא כבוד הבורגנוו, הפועלים ביצעו את המהפכה---הם ורק הם---מסוגלים להגן עליה.

במדינה ומחיפה לניצחון נורדיות אילו. בנתחו את חולשת הקומוניה, הוא הגיע למקגה שלחמת הממעדרות חמישיר לאחר חפישת השלטון והטויזיאליות. הפעם העשירויות של קומוניה הפריסאיות פינו מוקד השראת לכל המהמכוונים, אם אפשרו לאירוע הקומוניזטטי המהמכווני לעשו צעד ענקי קידימה.

המתקבָּה הרוסית

המחפה חרוצית חיוך חנטוון חרוצינו הראשון מצד פועליהם ואיכרים לאמם, להחזיק ולפזר את השילוטן בפדיון. מ恰恰 זו חמיה בגורלה כבונה אה עקרותן האיקטורה הפלוטריה על מנת לחבירת אה המעד השלייט ולהעיטו מן השילוטן. בין השנים 1919-1921 המחפה נסעה עפדו בחלחה כד חערבות בבאייה של אימפריאלייטים זרים. תוך כדי הפלגה הם הגיעו אורט וחתלו מהרשות לוחן דלבנה אה מהבמתם.

לפבי ההפכפה לנין פתח את קודרתו "מה לעשות". בעבודה חיטורית זו מואפת נגד האופורטונייטי הימנייטי אשר רצוי לבדוק אם המהפכיה בהסתמכם על ספונטניות, בהתקדמות ובאקטים פרורטיים לפוליטיים ואחריים מובילו לחביב רעיון קומוניסטי, ובסתמתם למהפכפה בודגנית-דטוקרטית מקומית סוציאלאידם. יותר מזה, הוא מחה את הרעיון של המפלגה המהפכנית ותאר את הדמות של מהפכון חמיקוצי חדירש על מנת לאפשר למפלגה לפעל.

המחפפת הרופיה לא נפלת מכם, חייא שיקפה את המגב האובייקטיבי ברוסיה וחראתה שהמוגדים, הגדתת של מפלגה מהובנויות ואחלימות המכובנויות מצד פועלים וaicדרים

הנס צורך לתפקידו שליטון במדינתה.

מתוך הילתה של המהפכה הרוטית מסוף לא מוגבל בלבד התקפות נגד מצד הבורגנים הלאומית, הצורה החדה ביותר ביטוי עט הפלישה הפאשיסטית לבראה"מ ב-1940, המאבק הסובייטי נגד הפלישה היה נקודת מפתח שאפשרה להפכו לאחריות וביצוחם-המהפכה הסובייט-להתקפה, קומוניסטים בכל העולם הניבו מאבקים נגד הפאשיזם והנאציזם. מכוחם האימים הנאצים שנחמכה על ידי התיאורי הפאשיסטית של "גוז' עליוון" נראתה בלתי נתונה להבסתו, אולם העם הסובייטי, הצבה האדום וה坦זועה אקומוניסטיות הבינלאומיות נפזר את "גוז' העליון" הפאשיסטי אימפריאלייסטי ואלה גורם שלו.

בעליתו שליטון, קיבל היטלר ביובו מלא אימפריאלייסטים אחרים ובמיוחד מן הדמוקרטיות שביהם: צרפת, בריטניה וארה"ב. הם ממכו בתכניתו להפוך את גרמניה למעצמת אימפריאלייסטיות מובשת למכונת מלחמה. הטידור פעל בצורה האבה; האימפריאלייסטיים ירשו-לו לפתח צבא אדיר באמ הוא יטכרים להשמASH במו חנית גוד ברה"מ. בחוקופה זו הסיטה של היטלר היתה "דרנגן בר אוסטן" או "צד לכוון המזרח". צעידה זו מזרחה הטעינה בהריסטו של הריך השלישי כאשר הנאצים בגדו והתקיפו את איליה אשר תמכו בהם במקור ואמוני הפעלים והאיכרים גרשו את הרכבת מכל מקום שכבש.

לפני פרוץ המלחמה אחד מן ה"שקרים הגודולים" של היטלר היה שהקומוניסטים היו איליה שהציגו את הריביסטאג. בקשר לפרשה זו הנאצים העמידו לדין את גיאורגי דימיטרוף, אחד ממנהיגי הקומינטן, למשפט בגרמניה. תגובתו של דימיטרוף בתחום את האות למאבק המעמדי בחוקופה הבאה. הוא הפק את "משפטו" למשפט של הנאצים. קרייאת ה"אנטישים" שלו צללה היטר באזני פועלים ועמי מDOBאים בכל מקום לפני המשפט מיליאונים ובתוכם קפיטאליסטים רבים שהתחוו לרגלי הנאצים היטריטים. ובכל זאת היה קומוניסט אמרץ שהיעז לשנות את המצב זהה שהאישים בפשעים גוד מעמד הפעלים. כחותה מכך, דימיטרוף וקומוניסטים אחרים הפגנו לסלמי התקוממות ולמנהיגי המאבק האנטי-נאצי. לבדו דימיטרוף הוכיח שהוא מעל למה שהנאצים מסוגלים להחל. משפט ציד המכשפות החונץ לעיביהם. פועלתו האמיצה של דימיטרוף הוכיחה שבוחן לגחגב על הנאצים ואכן המונחים גברו עליהם.

לאחר מלחמת העולם השנייה מפלגות קומוניסטיות מפסו את השילוטן במספר ארצות, מיליאונים היו חברות במפלגות קומוניסטיות שוכנות או נחשיבו עצם לקומונייסטים ומיטרלאט לא מוגבל של אנשיים עבר מהליך דידיקליזציה. ואילו כיום אנו מדברים על ברה"מ, צ'כיה, פולניה, הרפובליקה הגרמנית הדמוקרתית ועוד כ"ארצונות סוציאלייסטיות לשעבר" והם סיימו כבר מזמן את מהליך החזרת הקפיטאליזם על כנו. ואנו מסתכלים על המפלגות החזקות של צרפת וఆיטליה שהיבנו מיליאונים בעבר במאבק נגד הפאשיסטים כרוייזיוניסטיות ללא תקווה.

1. התפתחויות אילו לא הגיעו לידי סיום בין לילה ולא נפלו מן השמים במתוך, בנסיבותיו לחדר את המאבק האידיאולוגי, אנו צריכים לבחש אחר שורשי הרויזיוניזם במקורה של ברה"מ והdemokratism העממיות הדבר מסתכם במתן ויתוריהם לבורגנים. ויתוריהם שהרשו למועד השלית היטן לכבש את השילוטן מתחדש או שסללו את הדרך לייצירת בורגנים חדש "אדומה". לפני שימושם בדיוון על ברה"מ במנת כאן מספר סוגים של ויתורים אילו: לפניו תפישת השילוטן, המפלגה המהפכנית עשויה ניתהה בדרך המאבק המהפכני ולפניהם תפישת השילוטן, המפלגה המהפכנית עשויה ניתהה פסבדו-דיאלקט של הבורגנים. היא מחלקת את הבורגנים לפלג "שמאלי" ולפלג "ימיני" וקוראת לברית עם הפלג "השמאלי" על ידי מתן עדיפותם כבוד חסינות מפני הפקעה.
2. ברית זו במקורה לאחר המהפכה, וההמוניות שנחנו לאביה ה"טוב" של הבורגנים מרווחות. התירוץ שנתן הוא, שהמפלגה וההמוניים עדיין תלשים מבחינה פוליטית, כלכלית, אירגונית ואינטלקטואלית על מנת להמשיך את המהפכה ללא שימוש פעולה עם כוחות בורגנים "ידיודתיים".
3. הרבה מן העדיפויות שנחנו לבורגנים מקבלים צורום אחריות מחוץ לצורות הכלכליות הטהורות. מרומות שויתורותם כלכליים (עדוד והסכם עם יזמה פרטיה "מוגבלת") המשק קיומן של שכורות שוגות לבירוקרטים, טכנים ופעלים פשוטים) משחקים את החפקי החשוב ביותר, ויתוריהם כלכליים דורשים לפני זה ויתוריהם במישור האידיאולוגי.

אם בכך משלם יותר לארכיטקט מאשר לבמאי, לפחות יומר מאשר לטודאי, לראש המכפר יותר מאשר לאיכר עלייך להצדיק את האבדלים. אחד מן הויתורים האידיאולוגיים הנעים亘 נבו טיפוח האומנות". בוארו זהה כוונתו פחרות חזירית למען בטחון האומה" (כולנו-בלור חוץ מן הבורגנות). לאמננותה נהנה מיאוריה בורגנית ובבורגנית איננה שום יותר מאשר מתקדם. לנוין וסטאלין היו עקביים בהגדרת האומנות כאיידיאולוגיה ריאקציונית סוטאלית.

4. מהפכנים מתחברים על החזית המאוחדת באופן אבסולוטיבי כבדית ביןם לבין החלק הטוב יותר של הבורגנות. אי' לבך החזית מתחדר על קו לאומני-בורגני. חלק מן העiska מבצעים קומוניסטיים את הויתור הבודל ביותר ואיזה המאבק לרביישת המוניות מען פרוגרמה סוציאליסטית.

5. אחר מושבות העיקריות המובאות לויתר לעיל הוא חלק גדול מן המוניות-ביחוד האכropolis-אי' אשר לרכש לסוציאליזם. ולכן אומנם הטענה המהיפה אסוציאליסטית עוברת החלirk של שני שלבים, השלב הראשון יהיה משוזוא שאנו סוציאליזם. בסוגים קרוואו לשלב הראשוון "דמוקרטיה חדשה" אחרים, דמוקרטיה בורגתית, שבאי זו שמי' צורה מעבר לסוציא-לייזם.

כתביהם לביקום, סטאלין ומאו מלאים באזהרות על הסכנה בחרמת הבורגנות לשילוטו לאחר המהפכה. הניסיון ההיסטורי של תבונאות המהפכנים הופך אזהרות אילו לברות חוקי ללא יוזא מן הכלל. אבל אם רצון הבורגנות להציג אחוריה את המהפכה הסוציאליסטית הוא קבוצה יכולה לעשות זאת משנתה ותלויה באמצעותם געומדים לדושמה. הניסיון ההיסטורי גם מוכיח שככל פעם מהפה נשים עליה אפשרות הגוסטם לגצל ויתוריהם אילו ולהייתה היה איזום. מלחתם האזרחים והמלחים נגיד תוקפניים האימפריאליים קדרה את המדינה לגורדים. לאחר מבוסם המחרדיים הבולשביקים נפלו על עצם את ביתם החברה הסוציאליסטית הראשונה. לא עבר זמן רב ומגניבי המפלגה החליטה שהאקב האיטי על בית הסוציאליזם יביא לחרובן. הם טענו שהמהפה נחשך אלא אם יוכלו לזכות חלק "המקדם יומרא" של המועד השליט הישן וישתוו אותו ברגע הסוציאליזם ומידותם הפועלם. ההנחה הייתה שלמי חמימות של הבושים הישנים מעד הפועלם היה אבוד. ולכן ויתוריהם מעמידים עדות על סדר היום. אי' לבך בשנות העשרים החלו הבולשביקים לגביע את המדיניות הידועה כ"נאפ". בטורכיה קראה א"נאפ" להזאה מחדש של שיטות הייצור קופיטליסטיות, הבנשות מתרומות קופיטליסטיות, וצידוף קופיטליסטיים לממשל.

מטרת המוכזיה הינה להוביל את המפתחות הקופיטליים אבל באותו זמן היא גם אכיפה קומוניסטים לתפקיד של גאור וחזון פיאטו זג. המפלגה הפורטוגזית שענה שוב ונשוב שלא ה"נאפ" הצלביה - וכתוצאה מכך הסוציאליזם - בידונו לכלייה. אבל הבישולן האמיתי בא לידי ביתו כאשר קומוניסטים ניצבו בעמדות של סמירנה, מגד אחד בביית הקופיטליים, מתח' רשות לרוחים ויזיגול ומצד שני, שאיפה לשווון וסוציאליזם. כתוצאה מכך רמת חייהם גבוהה מסבלה, השווון שלגין העדיף בקומונת הפריסאים והצבי. עליו בעקרון כל יעבור של הסוציאליזם במדינתה ומהפה - לעולם לא בא לידי ביתו; בורגותם בעלה עקב חזק עם בוחן במושיר המדינה לא יכול להכחיש בהחילה לחדר לבין המפלגה. אדרידים קומוניסטים ומדיניים עזרו לבורגנות גישתה וഫער הכלביי בינו להגמוניה הלאה וגדיל בשבעקבותיו גדל גם הפעדר האידיולוגיה. כאשר מיליך זה התקדם המפלגה הקומוניסטית החזירה את הקופיטליים במלאו בריאותם. בפעם זו אבורגנות הורבה מטהיגי המפלגה ועם רוחה המהליים אותו יגאות. אבל מעד בורגני חזש זה לא יכול היה להפתה לוילא הויתורים המהלאתיים שתוכנו לבושים הישבים בשנות ה-20.

气שורשים של החזרה לקופיטליזם היו געוציות כבד ב"נאפ". גם לא נושא פירודיה בברה"מ בגול שטאלין ביצע מספר שגיאות או בגול שחרושז'וב היה "גולדן". כמו כל אחד גם סטאלין ביצע שגיאות, אחדות מהן דמיונות יוגר מחרות ואיילו אמור" גולדן" הנה אדיב מדי עבור חרושץ'וב. אבל למרות שאיילו הונעו עובדות הן מספרות רק חלק מן היפוי. מיאורית השטן לא מעבוד.

המעבר מסוציאליזם לקופיטליזם היה מיליך ממושך שהחלה במשמעות רבות. מעד הפעלים החזיק כוח יסודי בתקופה זו וכتوزה מכך מילאה ברא"מ תפקיד חיוני בעולם במשך 40 שנה כמעט. כמו בכל המפתחות כמות הופכת לאיכות. מיליך החזרה הקפי-טליזם על כנו הגיע לסייע לסייע בערך בזמנו גוועידה ה-20 של המפלגה הפורטוגזית בשנה 1956. מונחנות על ידי חרושץ'וב הוועידה הגיעה פרוגרמה רזיזיוניסטית שיטתיות.

היא קראה לאיחוד בין ברה"מ לכל מדינה או מפלגה הקוראת לעצמה סוציאליסטיות. מקב"ם נהגה במדיניות זו לא רק לגבוי עצמה אלא גם לגבוי מפלגות קומוניסטיות אחרות. אי לכך היא נחנה אוד ירווק למפלגה הקומוניסטיות של איטליה להתחחד עם הימני סרגט, לפי Chrantz'וב והועידה ה-20 אפשרי הוא ואפיילו רצוי לראות מעבר בשלום אל הסוציאלייזם בכלל שעה השחר על תקופת הדשה בה סוציאלייזם ואמפריאלייזם יכולים להתקיים ללא אנטוגונייזם. במשך תקופה זו הסוציאלייזם ינצח כמו ישו, לא על ידי כוח אלא על ידי הצעת דוגמא. Chrantz'וב יזכיר את ההתקפה הימנית על פולחן טפאלין על מנת להשתחם בה כקרני ראם ולנגן את המרכסיזם-לגיוניזם. הוא מבנה על השבון שביאות שבוצעו על ידי טפאלין נסמכניזם אחרים בכספי להסתיר את דיעותינו הריאקציוניות האישיות. הוא החל בחכינותו הרויזיוניסטיות בהכריזו שברה"מ סיימה את הבניה הסוציאליסטית ועbara לשלב של הקומוניזם ולכען הדיקטורה הפרולטариים הינו עקרון שאפשר לזכות אותו ולאמצץ את העקרון של "מדינה של כל התושבים". Chrantz'וב צירץ את חזרת הקפיטאליזם בהכריזו על פיסום המאבק המעמדי. מכאן ואילך המנהיגים הסובייטיים עברו להתקפה על כל אליה בתגובה הקומוניסטיות שלא הסכימו עם דיעות רוויזיוניסטיות אילו, ביחסם המפלגה הקומוניסטיות הסינית ומפלגת העבודה האלבנית. בטוחה של שני דורות ברה"מ הפכה ממדינה סוציאליסטית שהרשות יזמה פרטית "מוגבלת" לדיקטורה פאשיסטית.

האם קפיטאליסטים יותר פוחחים לסתואלייזם מאשר איכרים?

כפי שהוזכר לעיל בקידור, ויתוריהם סובייטים לקפיטאליסטים היו מבוססים על ההשערה שאין לקרב איכרים באופן מיידי לפrogramma סוציאליסטיים. בעבר החזוצה הקומוניסטית הבינלאומית הפרידת באופן ברור בין איליה שאפשר לקרבם מיד לפrogramma סוציאליסטיות לבין איליה שאפשר לקרבם רק לאחר נצחון הסוציאלייזם ולביבן איליה שאינם ניתנים לקידוב בכלל. באופן כללי הארכות היתה מיד בקטגוריה השביה. תיאורטיקנים קומוניסטים הגדישו הרבה מזמן ל"מצטלירות המפגרת" של האיכרים. מרכיבים-לגיוניסטים שעשו שארכות הגה צעיר בורגנית או באוריינטציה שלה או ביחסה לצורת הייצור. עם הדרבה זו בידיהם מהפכנים הסבירו שארכות איננה ניתנתן לקידוב לפrogramma סוציאליסטיות מבלתי במחילה לעבר דרך שלב של "דימוקרטיה בורגנית". לפי מיאוריה זו, כל איכר היה צריך קודם כל לקבל את חיקם האדמה שלו. לאחר מכן יוכל כמה מחלקות אילו להפוך לקואופרטיבים ויוטר מאוחר הקואופרטיבים לחוות מרגנגולים, חמורים וכו'. במציאות מהפכה "בורגנית-דימוקרטית" זו העמידה את דוב האיכרים מחתם ביצול קפיטאליסטי. למרוח שלגין וסטאלין גינו בעקביהם את הלאומנות כאידיאולוגיה בורגנית, איזה אידיאולוגיה אחרה יכולה לקבל חכמת זו לייזור? מבלתי להתחשב בכיסוי, קפיטאליזם הוא קפיטאליסטים ויוצרים השקפת עולם לאומנית ובורבונית.

כאשר איכרים ועמי מודכנים החקומנו נגד האימפריאלייזם בברית עם בוסים "אנטאי אימפריאלייסטים" מקומיים, מרכיבים-לגיוניסטים ממכו בברית זו. התיאוריה להצדקת צעד זה טעונה שמכיוון שהמאבק נגד האימפריאלייזם הוא מעלה בוטים מקומיים הנמצאים בתחוםם עם האימפריאלייזם יכולים לעזרה בבניית החזית המאוخدم. מיאוריה זו יוצרה מתוך סתיירות שאיבן ניחנות לישוב; לראשונה, התיאוריה קראה לקומוניסטים לקרב את האיכרים לקפיטאליזם. ושביתת המיאוריה שללה את הלאומנות כאידיאולוגיה אבל לעיניהם קרבותם אימצה אותה" כתקטיקה". אזו מאמינים שלמעה כל איכרי העולם והעמים המודכנים עברו וועברים ממלחין של פרולטראיזציה. לרובם אין אדמה ולא שליטה על אמצעי לייצור. זהו לבטה המצב ביום ואנו מאמינים שכזה היה גם בתקופה לגין. כשיטה גיאול עולמיות קפיטאליזם הופך אנשים לפרולטרים בין אם הם עובדים על האדמה או בתמי חוץ ופעלים.

התפתחות זו היא בORAה במיזח בארץות הקפיטאליסטיות ובראה"ב. מילוני פועלים קלאים נלחמים בbatisים בbatisים לא למען חלוקות אדמה פרטיות, אלא לשבר יומי גבוה יופר, שעתה עבודה קזרות יומר, תנאי עבודה נוחים יותר וכדומה. אילו הן דרישות פרולטריות. אם יונגןו כראוי, מאבקם יכול לייזור אצלם הברה סוציאליסטיות.

במקורה של המדיניות הקרוואות "קולוניאליות" או "חזי פיאודליות", התפתחות כלכלית עצומה חלה. זה נIRON שמהפחות זו היא בימי שווה, וזה גם עובדה שהפועלים בארץות הקולוניאליות הנם מנוצלים בהרבה יותר מאשר אילו לקפיטליזם לאומי כאשר צורום ניצול מדוע צרייכים קומוניסטיים לבסוף תנאים אילו לקפיטליזם לאומני כאשר צורום ניצול — אילו אפשרות לקרב את הפועלים והaicרים וביחוד אילו — המנווצלים ביותר — לסוציאליזם? אם מוציאים את המסקנה שא' אפשר לקרב את האיכרים מיד לסוציאליזם, אם מחליטים לא לנצח עם עיקרונות הדיקטטורה הפרולטארית ופרוגרמא סוציאליסטי מההטלה, קומוניסטים מוצאים את עצם עושם ויתור לאחר ויתור לבורגנות וכחודה מכך מזרזים את חזמת הקפיטליזם לאחר ניצחון המהפכה.

בנושא זה, הויתורים לבשו ממש צורה של תמייה קומוניסטיות בלאונדנות ובדמוקרטיה בורגנית. התיאוריה שפומחה על מנת להציג פועלות אילו קוועת שוקמו — ניסטים צרייכים לגובל קידמה את המהפכה הבורגנית דמוקרטית אם הבורגנות מקומית נטה אורה, או שהם צרייכים ליזום אותה באם הבורגנות נחפת לשיטות ניצול אחידות. אין כל צורך לומר שטיאוריה זו עובדת בצורה הגדרעה ביוטר, קומוניסטים המתחילים באפולוגטים של הקפיטליזם הופכים לעצם.

ההיסטוריה הוכיחה בעבר הרבה פעמים שברגע שתירוד לאומיות תופסת את השילtronין הן משיכות לשרת את האימפריאליים. אלב' יריד, גאנה, גיניאה ואחריהם הדגימו שישחרור לא דיקטטורה פרולטארית הינו תלום ליל קייז'ה היסטורי. גם הוכיחה עד כמה עקר הוא הנטיון להבניהם את הסוציאליזם דרך האחוריות. הגראוטאה של קובה ניצבת כמויה לਮיאוריה של סוציאליזם דרך מרמי'ת. כלכלה טובעת מידי שנה יותר והיא הופכת למלויה יותר ויותר בברה'ם הרזיז'וניסטיות. המהפכה הקובנית צריכה לשם משלום יקר על כשלוגה לקרב את המובנים הקובניים לפרוגרמא סוציאליסטי בזמן המאבק נגד בטיטה. מנייעת רעיונות סוציאליסטים מהמובנים המודכאים והמנוצלים בטענה שריעו נוגה אילו יותר מדי "תקדים" עובדים קובעת את המהפכה וגורלה של חברה סוציאליסטית.

השערה שהMOVINS אינם יכולים להבין סוציאליזם מהו ולבן לא ללחמו עבורו מוליכה לגישת "עליתיסטיות" — "רך כמה בודדים מייחדו מטוגלים להבין רעיון נובוטר ומסובכים אילו". בשזה זו טומנת בחובה גזענות בכלל שהיא מחזק את האידוי — אולוגיה הבורגנית שמעם לא לבנים הנם מפגרים וטיפשים מיידי עבור אחריות הברחת מלאה. רך "אנחו" הבונים מבינים מה שובי עבורם. אנו שוללים את הרעיון שא' אפשר לנצח בגלוי עם רעיון הסוציאליזם. אנו שוללים את העובדה שיש להכין שלבים. אם קומוניסטים לא מנהלים מאבק ממושך למען אידיואולוגיה סוציאליסטיות לפניה ובזמן תקופת המאבק, סתיירות שאיבן ניתנות ליישוב צומחות לאחר המהפכה. במרקחה הטוב ביוטר המובנים לא עברו לסוציאליזם אלא לרפומוט בתוך הקפיטליזם המשיך. שם זו או פטנט אינו יכול לבנות סוציאליזם מתנאים אילו.

סוציאליזם אינו שייך לייחדי סגולה, הוא שייך להMOVINS העם. הם צרייכים לפחות רעיונות סוציאליסטיים להילחם עבורם ולהפיעלים במציאות. לדגש בישה זו עלולה להיות ארכואה ורוכה ומושכת יותר מגישת החלבים הישנה, אבל בסיכון היא תוכיה עצמה בקשרה יותר. אנו מאמין שזו גם הדרך היחידה, סוציאליזם אינו יכול להתקיים אם הוא הנperf לרbesch של מספר "מומחים" פוליטיים.

הוא יכול וצריך להיות המופעה של המובנים — אז ורך אז — אי אפשר יהיה להציגו אחריות.

הקוברים העולמי השביעי של הקומינטרן

הkonגרס העולמי ה-7 של הקומינטרן בשנת 1935 סמן קקודם מפנה במזועה הקומוניסטיות הביגלאומית ובמהפכה הסובייטית. כאשר נפתחה הוועידה הפשיסטית החל מփשט בעולם, אבל לא הקונגרס ולא חתנוועה הקומוניסטי קראו למאבק מזוין, מלכחה עממית או מהפכה כשיתה היחידה להבטחת הפאשיזם באופן סופי ומוסחת.

קומוניסטים דאו בפאשיזם סטייה מן בגורמיות. שם דבר לא יכול להיות

רחוק יותר מן המציגות, פאשיזם לא צמח בהוינגריה, איטליה או גרמניה במקרה או במקרה משביאה. מכיוון שבכל הארץ הילו הימה כלבלה נחלמת, דמוקרטיה בורגתית הוכיחה את עצמה כחלשת מדי עبور שליטה פוליטית. בני הברית האימפריאלייטים דברו רק בהפשיטם את גרמניה ואיטליה מכל עונש לآخر מלחת העולם גראונגה. אבל מחרות בין אימפריאלייטים ותמייה אדריפה ביוגר אינה מספיקה בכדי להסביר את המסתור הפאשיסטי. המהפכה הבולשביקית והחכזקה הקומוניסטים הבינלאומית שברצורה בעקבותיה הפכו את הפאשיזם הבריחי עبور הבורגוזם. מאז 1917 כל הבורגנים הבינלאומיים חיה בפחד מתמיד מתקיפות הקומוניזם. ההтурבות שננים 1919-1921 לא הצליחה להשמיד את ברה"מ, כתזואה מכך הבורגנים העולמי שפעלה למען האינטלקטואלית להקים פאשיזם במספר מדיניות איסטריאניות כנשך אנטישמי קומוניסטי חריף יותר מאשר דמוקרטיה בורגתית. האימפריאלייטים חמשו את גרמניה ויפאן עד לשיביהם. הם הטילו על יפן את החפיקד של מלחמה בקומוניזם באסיה ועל גרמניה את החפיקד של מלחמה בקומוניזם באירופה וasmדתו ברה"מ. גם יפן וגם גרמניה היו צרכות לשחק תפקיד זה על מנת להשיג את השック וחומרה מלחמה מהאימפריאלייטים הבורגוזם—demokratits.

למרות שהוכן להלטת הפאשיזם, הקונגרס ה-7 קדם את האיסטריאטיה אומה הזכרנו לעיל בדוח זה. איסטריאטיה זו חילקה את המתחה האימפריאלייטי לפאשיסטי ואנטי פאשיסטי והיצעה אז מאות בורגנים דמוקרטים שעוזרו לבנות את הפאשיזם.طبعי הוא הדבר שטוציאל-demokratits, אנטישמי-קומוניסטים מושבעים של הפסבדו שמאל ניראו כמנהיגים שומפים בחזית המאוחדת. הבורגנים העולמיים כנראה החמorigו מכך כאשר היא ראתה את אקונגרס ה-7 משליך מעליו את עקרונות המרכיבים-לנגייזם.

בזמן ולאחר הוועידה "ויכוח" גדול נסוב בין קומוניסטים וטרוצקייטים על העיתוי של החזית המאוחדת. הטרוצקייטים האשימו את הקומוניסטים בגבל שהם לא יזמו את הריבית עם הטעו-טוטו-טוטו. למרותה של הפאשיזם ברגניתן טענו שרק עיתוי זה יכול היה למנוע את המלחמה הפאשיסם. כמו הימה רמת הוכחה במאבק האידיאולוגי העקרוני על החזית המאוחדת.

במציאות גם פאשיזם ודמוקרטיה בורגתית הנם צורות של דיקטורה בורגתית. שנייהם במידה שווה קוונט-מהפכנים. למרותה של הפאשיזם הגנו בעקבותיהם יומר חוקפנוי מן השנאים כי אפשר לנפץ אף אחד מהם ללא מהפכה פרולטארית. אם מהפכה לא עמדה על הפרק בזמן הקונגרס ה-7 אז הכרזה למהפכה והסתה ולא בריית עם הבורגנים הדמוקרטים בטוביים היו צרכיהם להיות גושאי היום.

התקפיתה בפרלמנטarity שהמקבילה בקונגרס ה-7 שרתה רק לזכור אשלה שאפשר למנוע פאשיזם ללא מאבק מזוין אלא על ידי איחוד שיטתי עם החלק "הטוב" יותר של הבורגוות. הוועידה חקרה את המזווה הקומוניסטית העולמית והחליפה אופורטוניזם במקום טקטיקה קומוניסטית. בסופו של דבר זה לקח מלחמה עולמית לבור על הפאשיזם, למרותה שהבורגנים-demokratits התערבו עם צבאותיהם מאבק מזוין בהבגה קומוניסטיות של המוניים היה הגורם המכריע.

למרות הכל החזקה הקומוניסטיות נשלחה מלחמת למאבק זה הנגבה מהפכנית. בכלל שהועידה ה-7 לא עשתה אבחנה בכונה בין ידידים לאויבים היא קדמה בברכה את הקו הרויזיוניסטי של תיאורית ה"סכמה עיקרית". תיאוריה זו הפכה לקור האנטישיסטי של החזקה הקומוניסטיות בזמן מלחמת העולם ה-2. הסובייטים ניסו למנוע את פלישתו של היטלר על ידי חתימת חוזה עמו והוא הערים עליהם. אז, הם נכנסו לברית שלמה עם האימפריאלייטים הליברלים שבוחילה המכון בהיטלר ושבם עליהם הוא הערים. הברית שמשה להעמקם אשליות בזוויג לתוךן האיכוטי המבדיל בין אימפריאלייטים.

מכיוון שהיטלר היה "గברוע ביונדר" וגחררים היו "טוביים יונדר". כיוום המפלגה הסינית מחזיקה עדין במעמדו זו. בהoga נוטה "הסכמה עיקרית" של המפלגה הקומוניסטיות הסיניות מופיעעה בקרים לאחדות עם כל אלה המתנגדים לאימפריאלייטים האמריקאי או לרוויזיוניזם הסובייטי. אין זה חשוב שהאימפריאלייטים האמריקאי והרויזיוניזם הרוסי זהים, וזאת זה חשוב שהרבה מן הכוחות המתנגדים להם הם אימפריאלייטים, לאומנים, רויזיוניסטים או פאשיסטים עצם. מה שהוא שטחים קיימות מתוך המלחמה האימפריאלייטי. תיאודזה ברזעה זו מסבירה את היחסים של מק"ס עם פאקיסטן, רומניה, צפון קוריאה ועוד ובן רומן אהבה שלם עם דה-גול.

המפלגה הקומוניסטיות של אריה"ב קדמה את החראה זהה במשך 30 שנה. גיא מנסה לאחד את כולם בגדר הימין הקיצוני. כולם הינו עדים למחזה של חבריהם בין המפלגה הקומוניסטיות עם ה"גרוע וחוחה" ג'ונסון וג'ורג' וולס (או האם היה זה זיקסון ??) וכדומה. המפרי-כנדג'ה העיקריים" ג'ורג' וולס (או האם היה זה זיקסון ??) וכדומה. אבל אכן גם יודעים מנסיוון כפי שמייליזונאים אחרים יודעים שליברלים הנם גרוועים יותר ואפילהו מסוכנים יותר מאלה הארכויים ה"ימין הקיצוני".

הקו של הועידה ה-7 והקו של הרוויזיוניזם המודרני שווים בתוכנם. הם אינם מופסים שלמרות שטירותם קיימים בתחום הבורגני, יחדות בורגניות מעמדית תמיד קיימת במקורה של התנגדות לקומוניזם. ולבכן הם נכשלים ולא רואים שדמות קדרתיה בורגנית-ליברלית מזינה ומפתחת פאשיזם. עתה לאחר שנים של אימפריאליסטים "פחוות גרוועים", המפלגה הקומוניסטיות הסיניים הגיעו לעצמה את הקו של רוויזיוניזם "גרוע וחוחה". מק"ט עיבדה מחדש את אותו השיר והחלתה מגנגת אותו על כלים שונים. הסובייטים הנם "הגרועים ביותר" וайлן השאר "טרובים יותר".

באשר מופיע להקו של ה"גרוע וחוחה" ישנו שני תוצאות אוזואות: או שהוא מוגע מהן-זעות מהפכניות מלחפש את השילטונו או שהוא גורם למפלגות בשילטונו להחזר את הקפיטאליזם. היום ברה"מ מספקת את הדוגמה הטובה ביותר לתוכאה השניה. ביום המאבק היחידי אותו מנהלים הבומים הסובייטיים הוא עבור שותפות גدولת יותר בבורגנות הבינלאומית, הם גוזרים בכך על ידי האופורטוניזם של מק"ט. לא זהה מופעים בהם הפאשיסטים הסובייטיים יקימו לחיהם את סטאלין ויגנו את חrosso"ז ובעל מנת לעצם כספיו טמאליה מיליטנטי ולהחזיר את הברית עם אסינים. המדיניות הטעינה הגוכחת מאפשרת התפתחות זו.

אל הבושים הסובייטיים יש להתייחס ככל חלק של הבורגנון. הרעיון של לנין על החלה המנהיגות בידי המהוניים היה אולי אפשרי בזמן שבירה"מ היחיה עדין מדינה סוציאליסטית, אבל הנגגה המפלגה ביטלה רעיון זה עוד בשלבייה הראשוניים של המהפכה. מכיוון שההמוניים יותר מדי "מפברים" להבין סוציאליזם הם גם "מפברים" יותר מדי על מנת להבין את הצורן בהצעת קפיטאליזם "מוגבל" או הגורן בחזיות מאורחתם עם החלק ה"גרוע וחוחה" של הבורגנות. במשפט אחד---אין לבתו בהמוניים!!!

יום כיוון לבושים הסובייטיים יש פחוות סבה מאשר תמיד לבתו בהמוניים, בכלל שההמוניים צריכים עכשו ל"חליף" את כולם על ידי מהפכה אלימה. חישול ההגנה הסובייטית הגו דבר רצוי והכרחי. מהפכות יפרצו בכל אמידונות הסוציאליסטיות לשעבר. מאורעות לאחרונה בפולניה כאשר פועלים זרמו למטה המפלגה בשידוטם את האינטלקציו נדל העבירו צרמות בוחות השדרה של הבושים הסובייטים והזוכים שרוויזיוניזם מוליך לקפיטאליזם, דיבורי ומאבק מהפכני.

המהפכה הסיבית

המהפכה הסיבית ספקה מקור אשראה ועזרה לייצור תנאים דוחים יותר עבור המהפכה הטענתה. ברגע שהוקמה הדיקטטורה הפרולטариית בברה"מ, על משתח כדור הארץ נשלט על ידי כוחות מהפכנים ומכוזאה היחשים בכוחות הבינלאומיים השגנו ללא ספק לטובות המהפכה. מייליזני קומוניסטים ואוגדיים השתתפו באופן פעיל במאבק מקצה אחד של הכדור למשגנו.

חכואה קומוניסטיות היה ובועלם מומנט החהה מתפתחה בפין, ולמרות שביאות מפחח בתקופה הראשונית (בריאט עם הריאקציונרים של צ'אנגד קי שון) המפלגה והמוניים המהפכנים בגלו במספר וכיוה, בשנות ה-40 המאוחרות הם השלטו על פין והקימו את אדיקטורה של הפרולטاريון. המהפכה הסיבית הוכיחה מעל לכל ספק שארץ בלתי מתועשת יכולה לעבר ישר לסוציאליזם. לפניו המהפכה הסיבית מרוכסיסטים --- לבני ניסחים חשו שמהפכה סוציאליסטית אפשרית רק בארץ מתועשת ורפואת פחוות בדורות של רוסיה לפני 1917. התיאוריה טעונה, שטעות מפורת, וכتوزאה מכך --- מעמד פועלים מפותח וגדול --- הכו תכאי הבהיר אובייקטיבי עבור המהפכה הסוציאליסטית. אבל מאו טה טוגג ואחרים היבו שניסיונות יכולת להיות כה מהפכני המאחדם עם

הפעלים העירוניים למתפישת השלטון.

התקופה שחלפה מאז הקמת מק"ס וופיסת השלטון לקחת יותר מ-20 שנה, ולכן מאו, בצדך, הראה את הצורך במאבק ממושך. בכך כמו במקרה של מהפכת אוקטובר, אליהם—מאבק מזוין מאורגן—היה אחד החלקים העיקריים של המאבק. לא כמו פורז, טוגליאטוי וחברותם, מאו מיד עמד על כך שההפקנים לעולם אינם צריכים למסור את השם לאומניים מקומיים.

קרב ענק זה עוזר להבהיר ולהעניר עקרונות מהפקנים חשובים אחרים ביןיהם—בנויות המפלגה, אמונן קדרים ופמוח מאבק פג'ים מפלגתי וכדומה. ההצלה של מהפכה הטינית ברמה לפניה במחנה האימפריאלית, ביחוד אצל האמריקאים. ב-1949 אלק גוסף עזום מן האנושות עבר למאה המהפכה. אסיה עשתה את הצד הראשון מעבר לקולוניאליים ולאימפריאלים. יחסיו הכווחות הבינלאומיות הטו בברור את הכך לצד מעמד הפועלים והעם המדוכאים. זהwarzו של מאו רוח מזרחית גוברת על רוח מערבית מסכמת הפתוחות היסטוריות זו.

למרות הכל המהפקנים הטינים לא ניתקו את עצם מהדיניות הישנה של ויתוריים לאילו קדריים בורגנים "מקדים". להיפך הם הופיעו מדיניות זו ביחס שאת. בבראה"ם מדיניות זו לא הלה מתחילה אלא לאחר תפישת השלטון, בסיכון כלעומת המדייניות הגיעה לבגרותה לפניו תפישת השלטון. בתקופה המאבק האנטי-יפאני המק"ס ברתת בריתות עם חלקיים גדולים של הבורגנים הלאומית" כרגע בירתות אילו דרשו ויתוריים אידיאולוגיים ובכלליים. אחד מהחשוביים ביותר ולבעה הויתור שלעדיו לא היו מסכימים הלאומנים להגדם לברית—היה הסכם המק"ס להפסיק את התעמולת הגלולה למען הדיקטורה של הפרוטטאריוון והסוציאליזם.

לאחר הוצאת הכוח והשליטון מיידי הלאומנים מאו קרא לתקופה של "דמוקרטיה חדשה" שתימה צריכה ליהיון דיקטורה משותפת של ארבעה מעצמות מהפקנים ושבלה בתוכה את "borgenot האומית המתקדמת". אין אז ממש מחייבים שמדינה ששלטה בידי כמה מעצמות בשום תקיפה אי פעם בסיכון או באיזה מדינה אחרת או שמדינה כזו תקיים בעצם. בעניין זה בתקופתו או הפטוון או הבורגנים, ולא שום מעמד אחר, יכנלים למשתתף את השילוט במדינה. אז מחייבים שלמרות הבינו מה שהתקנים בסיכון בתקופה ה"demokratiya החדש" היה דיקטורה בודקת בודקת בידיו קומובייסטיים ומהפלגה הימנה המכשיר הפליטי הייחיד שפועל בסיכון. במובנה החיאוריה של א"demokratiya החדש" שמשה סטטיקה על מנת להצדיק ויתוריים חשובים שנעו על ידי המפלגה לבורגנים. מאו האמין בՁורל הויתורים אבל אפילו הוא עצמו לא יכול היה להאמין בכלל הטעו ניגים הביבוניים של דיקטורה משותפת של כל המעצמות שהוא מזכיר באמרו על הדמוקרטיה החדש.

עם מספר שינויים פה ושם הדמוקרטיה החדשה לא היתה אחרת אלא הפירוש הסיני של הנגיף הסובייטי. הדמוקרטיה החדשה אישרה לבורגנים להציג רגליה בתוך המפלגה, מוסדות המדינה והכלכלה. אין פלא איפה שמוסדות המדינה לעולם לא שיינו את אופיים ותוכנם המעמידים ותוכנאה מכך לאחר 20 שנות דיקטורה פרוטטארית התרבות הטינית היה בורגןית. על ידי העתקת המודל הסובייטי של בניה הסוציאליזם ומתן ויתוריים בעלי ערך לבורגנים, המק"ס הצליחה לעות את הסוציאליזם הרבה מאשר בבראה"ם בזמן שמהפכת התרבות הפרוטטארית הגדולה פרצה בסיכון (אילת שתוכנו במאו) המתוונם, הבינו שהתקין העיקרי של מהפכת התרבות הגדו למשתתף את השלטון מיידי ה"borgenot האדומה". הדיקטורה של הבורגנים ה"אדומה" החטאה בבירור בסיכון במדיניות החוץ. אחרי הוועידה ה-20 של מקב"ם המק"ס הוציאיה מסמן "גנסין ההיסטוריה של הדיקטורה של הפרוטטאריוון" מסמן זה מפרק באופן יסודי בקי הרויזיוגניטי הסובייטי. תיבך לאחר מכח הוצאה מפרק אחר—"עוד על הגסיון ההיסטוריה של הדיקטורה של הפרוטטאריוון" מסמן זה קרב את הקרע עטהוריזיוגניטים הסובייטים. לפני ה круה הטינים חתמו בכל זאת על "הזהרת מפלגה 81" שהוא דינמה פאצ'יפיטית של שטויות. גם גם חתמו על "הזהרת מפלגה 12". למרות שהיא מכוסה בסגנון מרכיבי ואושרה ע"י 12 מפלגות בשליטון, הנה בטורנה מהצגלוות עבור הרויזיוגניזם הרוטי. החתימה הטינית בוגרת למספר התפתחויות פג'ים אחוריו נחשפו במתפ"ג ובגילו את מדם הרויזיוגניזם בתוך שאם

המהפכה המרבורתית הפרולטרית הגדולה

כמו הקומונה הפריסאית, מהפכת אוקטובר והמהפכה הסינית. השאלה העיקרית במהפכה המרבורתית הינה התוכן המعمדי של השלטון במדינתה. המק"ס הלכה בעקביו אחר המודל הסובייטי של בניית סוציאליסטיות ולבן ביצעה הרבה מאותם שbow צעו על ידי הסובייטים. מוגaza מכך בשנות הששים המוקדמות החל המאבק המعمדי להחריף בצורה דרמטית. הויתורים שנעשו לבורגנים דרך המדיניות של הדמוקרטיה החדשה אפשרו למיעד שליט חדש לצוץ ולהתקיים. הוא היה שונה במגוון וזרחן מז' המודל שליטי הישן אבל תכננו הקפיטליסטי היה זהה. לבו של המיעד שהЛИט ה חדש היה המפלגה עצמה. בטוחן קצר של מספר שנים המק"ס שינתה את כוונת דרכה ב- 180. באופן מעשי כל קדר ההנאה הפך לבורגן "אדומה". מההפכה המרבורתית הפרולטארית הגדולה (מתפ"ג) היה איפה, נסיון מצד המונחים להציגו לעצם את השלטון מיידי רוויזיוניסטים אילו.

המתפ"ג פרצה בטור מסדרת של מאבק כלל עולמי נגד הרוויזיוניזם בהנחתה המק"ס. בשנות החמשים המאוחרות המק"ס התקיפה בצורה רצינית את הרוויזיוןיסטים הסובייטים ואם האופרטונייסטים היבוטלבאים. אבל התקפה זו לא היתה מבוססת ועומקה מספיק. היא התקיפה מספר ענפים של הרוויזיוניזם מבלי להכנע לשורשי. לפחות עד מתם מkap"ס ברה"מ היפה רוויזיוניסטי כו היא שללה את המאבק המזוין והטיפה לדין קיומם בשלום עם האימפריאליים. בקורות זו הינה בכובה אולם לא הלכה עד הסוף. במשך כל תקופה זו המק"ס לא בחגה את הבניה הטוציאיליסטי בברה"מ או בסין, לא שללה את התיאוריות של ויתוריים לבורגנים של מkap"ס, הערכה עמוקה של בעיות אילו פתוחה נגד האומנויות, בהתכליתינו על המבנה של מkap"ס, הערכה עמוקה של העמיד בסיכון אינה מתבלת על הדעת. וכי מדוע צרייה הבורגנית ה"אדומה" הטינה להעמיד בסיכון שאליה את אותם עקרונות שעוזרו לה להתפתח למיעד? הبورגנים הסיניים לא התגדרה לרוויזיוניזם היא התקיפה אותו (מבקבץ=שאגבטבצט=אבקבץ) מכיוון שההמנציגים הסינים היו יותר מדי מתקדמים מבחינה פוליטית על מנת לבלוות את הקו הימני. הברור של המק"מ. כיסוי באובי שמאליו היה נחוץ על מנת להציג קפיטאליזם בסין. גברוד היחידי בא כאשר המונחים הסיניים לקחו בראצינום את הרעיון של חיסול הבורגנות והפיכת השלטון מחדש.

המתפ"ג הצליחה להאדיר מספר רעיונות חשובים למגוועה המהפכנית הבינלאומית, כמה מרעיונות אילו באו ממאו טסה טוגג עצמו אולם רובם צמחו מהתכוועה המונזית. העיקרים שבהם היו:

1. העליונות המוחלטת של מניעים פוליטיים על מניעים חומריים. מהימים הראשוניים של המהפכה הבולשביקית מוגביבים סובייטיים היו מושכניים שאפשר לקרב המונחים לטוציאיליזם רק אם הם מוגבים על ידי הבטחה לטובות הנאה חומריות. החבוצה הסטאנוביסטיות התבטה על התיאוריה הזאת. המהיגים הסובייטים סברו שפועל יגביר את הייצור רק אם יקבל תוספת שכיר עבור יצור מעיל לנורמה. בהחמה הינה גם סברה שאיכר יגדיל תפוקתו רק אם תהיה לו בעלות על חלקת אדמה. שיטה דומה התפתחה בסין. בתקופה המתפ"ג המונחים ניסו לשבורת מיאוריה ושתה זו.

2. עלויות הפלטיקה על הטכנולוגיה. המתפ"ג הדגישה שתגאי ראשון עבור סוציאיליזם איינו חברות "מומחיות" טכኖקרטיים אלא המונחים עצם המבוגדים את בזוע הרעיון הסובייטיים.

3. מאבק מוגבר נגד הרוויזיוניזם. אחות מסתמאות שהורמו על ידי השמאלי מקויפת המתפ"ג הייתה שוט"עדרא מהרוויזיוניסטים "גנסיון של סין הוכיה ש"עדרא" סובייטית חווילך בכורע הפוך על ידי יצירת אשליות בוגודו לרוויזיוניזם ובהלשת המאבק המعمדי. השמאלי גם הביע עמדתו נגד משא ומתן עם רוויזיוניסטים או אימפריאלייטים.

4. מאבק מוגבר נגד האימפריאליים ובבאותו גלואמנזם. השמאלי והמונחים הגדיבו שורה של התקפות על דיפלומטים אימפריאלייטים הגרים בסין. פועלים סינים

צרו על "מושבת הכתיר" הבריטית של הוגג קוֹזֶג. התפתחותיו של אילו עזרו בחיזוק כל החגוזות המפכניות באטיה ובמערב, הם עזרו בהחרפת הסתירה בין הממשלה הסינית ומנגנים לומנים של עמים מודכאים. כאשר השמאלי השולט על מיניסטריון חוץ, הוא לא דנה את ביצוע מדיניות זו. הרויזיוניסטים והאימפריאלייטים טענו תמיד שמיין "մבודדת משפחת העמים" השמאלי מען שלاهיות מבודדים מאמפריאלייטים כמו דה גול או בובות כמו סיאאנוק זה דבר טוב בכלל שזה חנאי לאחדות במנהה המפכני, בין פועלים ועם מודכאים בכל העולם.

הדווקרייה המפכנית שהמוניים טוביים יותר מנשך ויכולים להביסו כל מלחמה אימפריאלייטית כולל מלחמה אטומית. האימפריאלייטים של ארה"ב והרויזיוניסטיים הסובייטיים הגדילו את הפרו-ברוקציגות נגד סין בתקופת המלחמה. זה התבטא בוגשות אצ"ה ג-7 במצרים טיוואן, בוגשות הבוחות האמריקיקאים בדרות מזרח אסיה, הגדלת מישלוחי הנשק לצ'יאנג קאי שק, הפחדות סובייטיות של מלחמה אטומית על מבנים צבאיים סיניים ותקריות גבול סובייטיות. המלחמה לא הופחתה מכל הפרו-ברוקציגותiae היא אימצה לעצמה את הכוונה --"סין לעולם לא חפתה במלחמה אטומית או במלחמה חוקפנית כל שהיא, למרות העלויות הצבאות שלכם למראות עין, העם הסיני הפוועלים והעמיים המודכאים בעולם אינכם ניתנים להבעה. החלו במלחמותכם, אבל נסרים אורה!!!".

המוניים הם קבלו הרבה מרעיונות אילו בכוחם ובמסגרם לפועל לפיהם. מבועה גדולה החפחה נגד "ודרת"ocabית לווייטנדאם. משלוח אחר משלוח של נשק סובייטי חחטף על ידי השמאלי של המלחמה. המטרה בפועלות אילו הייתה כפולה. להוביח סולידריות המפכנית עם העם הווייטנאמי על ידי החבדות למכירת הרויזיוניסטי, ובאותו זמן לאגור נשק בצד' לשימוש בו נגד הבורגונם הסיניים "אדומה". הבוטים הסובייטים השוטלו, כיון שפעולות אילו הקשו עליהם את השם בערת בצד' למכור את מאבקו של העם הווייטנאמי. רק על ידי התרבות ישירה ואליתה של צבאasheror העממי (עמ"ע) גמינה תזועה זו.

העקרון במאפ"ג היה שהמאנק המעמדי מחריף לאחר תפיסת השלטון. המעד הקפיטליסטי מנסה比亚וש להציג את הקפיטאליזם והגזול, באותו זמן מעד בורגני חדש מנסה להבגות ולכבות את השלטון. המלחמה גימתה מלחינה, היא הוביחה שפועלים ומפכנים צריכים להלחם חזקה על מנת לכבות את השלטון מידי הבורגונם "אדומה" ולהמשיך להציג את הדגל האדום של המהפכה כחיל החלוץ של התנועה המונית.

כוחות שונים שהתחדרו עם מאו טה טונג, האציבו את המלחמה כ- "אופן אישי הומלה והרונגה" בידי מאו. זהה אגדה; המלחמה גילה למעשה מעשה בשנות ה-50 המאוחרות כאשר המוניים החקומנו גגד הבורגונם האדום ובמסגרם להפעיל מכניות לשינויי קיזובי חברות הסיניים. תנועת(הקומון) הקומונת של שנות חמישים הימה ביטוי ראשון למאנק זה. אין זה מושא הרבה שתהווה זו זוהה עם מאו, היא חוסלה ברגע שמאו הצליח להיות המבריע בפה הפליטית הסינית.

שלשה אלמנטים שונים השתתפו במאפ"ג. השמאל, שיוצב בדרך כלל על ידי כוחות שונים במפלגה, על ידי תנועת המשמרות האדומות וועדי הפועלים המפכנים. המרכז-יוזג בעקרונו ידי כוחות מפלגתיים התומכים במאו וצבאו השחרור העממי. הימין- יוזג בעיקר על ידי הקדרים היישנים של המפלגה בהנהגת לייאו שאו צ"א ופנג צ"אן.

הబזלים בין מאו וליאו המרכזו בעיקר בשאלת האם צריכה סין להמשיך את התפתחותה בקו הסובייטי. בוגוטף לכך כמה מחברים של לייאו שהיו מושלים במש"ע רצו לבנות את הצבא הסיני עם נשק סובייטי ועל ידי כך להפוך את כלכלת סין למלוכה בברית המועצות. מאו וחבריו רצו שהכלכלה הסינית תפתח באופן בלתי אלו בבראה"מ. הם רצו ליצור רוויזיונים לאומיים. מונולוג על ידי מאו המרכז השתמש בתנועה המפכנית המונית כקרני ראם לנגן בימניים כליאו ולהרתויקם מן המפלגה. אבל החברות המובית רצתה להציג את כל ההנאה המפלגתית --זהה התבאי ההכרחי לכיבוש השלטון ואמצאי גייזר מיד'י הבורגונם "אדומה";

מאו יצא עם סיסמאות ומכתביים שמאלגניטים על מנת להשריש את עצמו בחזועה המפכנית ולזכות באמונם של החובבים המהפכנים. אבל בכל פעם שהחובעה החובעת הלהקה "יוטר מדי רוחוק" במילויו הוראותיו הוא תיכף קרא ל"צש" על מנת להכנייע אורה.

השמאל במחפה התרבותית רצה לבנות מודל סוציאלייסטי בסין לפי עקרון הקומונת הפרטיאית. בהפקידו את עצמו כסמל העקרונות הללו, Mao הציג את רב השMAIL. המבוגר שלו והרבה כוחות בניים אחרים עבדו ללא אותן על מנת להעלוות אותו לדרגה של חצי אלהים. הוא זונה עם השמש, הירח והכוכבים. הוא הפך ל"יהוּת"—המש האדום בלבבו. החוללה שהוא מעולם לא ביצע שביאה או אמר שהוא לא נבוך. הוא הוביל להמלט עם תרגיל זה בהבומו את השאייפות המהפכניות של החובעים.

מאו עזר במנז' האיש שלו לין פיאו בראש הכוחות המזוינים. באזור זה הוא הובילו את האשלאה שהמפלג' מוקם בתוך צש"ע. מילווני ספרים אדמים חולקו לחיל צבא השחרור, מכיוון שהטפר האדום הננו קרובץ דיעותינו הישגתו של Mao שרבבה מהן הוליכו באופן ישר לרויזיוניזם, Mao ולין הובילו למצעו מנגנון ההזאה מלחמות מושלכיות החוצה על ידי המפלג' בלבו. בפרק הראשון ל"יהוּת" בית ספר גדול למחשבתו של Mao טסה טוגב'וילבן כל הפרעה בתוכו עלולה להזיק ליחסות של סין ולחשי אומה לתקפה מבוחץ על ידי אימפריאלייסטים ורויזיוניסטים.

אחרי עליית Mao לאלהות השפעתו הייתה עצמה. כיצד אפשר להעמיד בספק אדם חזוק מידי? וויאר לעצין כיצד אפשר להעמיד בספק אדם השולט בצבא? הסתמכות העצמית של אמוניהם לא יכולה להתחפה במציאות זו. לאטלאט ובשיטותיו מאו בטל את הריפורמות שהוחלו על ידי המהפכה התרבותית ופרק את האירובוגים שהנהיגו מאבק עבורה. הוא חסל את המשמרות האדומיים ושמאלגניטים אורתודוקס, הוא העיף את מנהיגי המפלג' שחלגבדו למרבדות שלו או שב"טעות" התעקשו על קו"אולטרא שמאל"י" הוא סלף את הסיסמה שלו עצמו—"שרה את העם" עד שהיא הפכה לבתיה מופרדת מן הסיסמה—"שרה את Mao טסה טוגב".

על מנת לבצע סיסמה זו המרכז הקים ועדות של "שלושה באחד" שהורכבו מאנשי צבא השחרור העממי, קדרים ישנים של המפלגה וכוחות שבחרו מתוך החובעת. במציאות היו אלו מכשיר מפותח ומוסה על מנת למשיך את השלטון הפוליטי של הבורכוזה ה"אדומה"—"ממון קביה הרובה". בשלב הראשון של המהפהה הגיעו להשליך החוצה את כל אילו האווחדים בתגובה השלטונו גם המכובדו ל-90% מהקדר המפלגתי. הוויק, בלוומתם טען Mao שرك כ-5 בערך היה ימבי ללא תקווה. הוא טען ש-95% מהקדר היה שוכן ויש לשקמו בתחום המפלגה מחדש. אגדה זו שתרה לחולטין את מטרות המהפכה התרבותית. בוגסן לכך Mao קרא למהפכה "לא אלימה" וזאת למרות שהוא עצמן פרש את המפלג' במלחמה מממדות לבוש השילוטן במדינה. אבל מרכזיסטים-לגי-גיסטים, ובתוכם האגד' השMAIL של המפלג' גיודעים שאין כזו דבר הבהיר מהפהה לא אלימה. מלחמת העמדות לכיבוש השילוטן מעולם לא היתה שליטה. היא לא היתה שליטה בזמן המפלג' ג' והיא לא היה שליטה גם בעתיד.

נקודת המפנה במפלג' ג' באן כאשר נחגה ל"צש" ע' חסינותו מהמאבק המהפכני. בගיבו הפרסטיג'ג של Mao ואבא השחרור העממי, המרכז הוביל להפעיל את השיטה הרויזיוניסטיות היישנות בסין. התפוחות בסין. היא ברורה יותר מאשר סטטוס מבחן. מדיניותו חוץ רויזיוניסטיות בדורות הchallenge מהפחתת לקרה סיום של המפלג' ג' ומאז חפחתה ימיינא בתוכופת יתר. ב-1967 המוגי פוגלים וטודגטיסים סינים דגמו בצדורי שלב את השגריר הזרפת בפקינג. 1968-1970 מאות אלפיים הפגינו בפקינג כתמיכה במרד האפואלים וטודגטיס בזרפת אבל ב-1970-מגהיגי המפלג' ס' והציגו הסינית ערבי"שיות ידידותיות" עם שליחים של פומפידי ור מאו" בכבודו ובעצמו התהיל והנהי". את משLOWה מכבב המהומות הנוגע ללב לבת דה גול. מכובב אהבה זהה הננו סמל לדמוקרטיה האמריקאית ולכון יש להעלוות ולציאין את זכרו. חפקידד בדיכוי אותו מרד באימפריאלייזם המרתקאי ולבן יש להעלוות ולציאין את זכרו. חפקידד בדיכוי אותו מרד של פוגלים וטודגטיס שהחובעים הסיניים ממכו והגיבו עלינו בשכח. ההנאה הסינית נכוֹת עתה לשיחות עם הסובייטים שכובנו במפלג' ג'—"יוטר ברועים מהיטלר". שייחות אילו

כבר הובילו לחדוש הסכמים מטוריים ויחסיים דיפלומטיים. הרשימה של העובדות המazureות ביא ארוכה. במוחדר אירוני הוא הדבר המק"ס נתנה ליicia קאן מפיקסטאן \$20,000, על פדי ציקלון. בסיסים אילו ידעו על בונן של הציקלון אולם לא עשו מאומה לעזר או להזידר את המונינים בחבל המזרחי. יותר מזה, המזרח היה מז' ומתריד מרכז לאופוזיציה כנגד המעד השלים בפקיסטאן. לפני שנתיים, הפעם הפקיסטני בוגש בפועל מתקוממים במדרגות הארמן כשהוא חמוש בטנקים ורובים טיגרים. המק"ס נתה נשק לפיקסטאן בכלל הארץ עם הבוגנות ההודית. בוגנות זו היא בה ברית של האימפריאליזם האמריקאי והרויזיוניזם הסובייטי, הבוגנות הפקיסטאנית נמצאת בתחום עמה ולבן הבסיס הפקיסטני "טוביים יומר" ואילו הבסיס ההודיים הם "אויב העיקרי". עובדה היא, על כל פנים, שכאשר מדיניות רוייזיוניסטית זו מפעלה המונינים עצם הופכים ליהום האויב העיקרי.

בכל שמק"ס מעולם לא פרקה מעלה אם מדיניותה השתנה שהוליכה לבסוף לרוייזיוניזם כמה מן הדעות שהיא מקדמת עכשו על מנת להסביר את התפתחויות בבראה"מ ובסין, הנם ללא תוקף. לפי הסינגים הרוייזיוניסטים הבלתיו ל"גולד" את השלטון בברית המועצות בغالל שטאלין לא הבדיל בזורה נבונה בין ידידים לאויבים ולבן לא ה吉利 להבחין בין שתירות אנטוגווניסטיות לסתירות לא אנטוגווניסטיות. למעשה של דבר יש מן האמת בדברים אילו אבל כפי שהדגשנו מוקדם הסינגים לא עשו גווים עמוק של התפתחות הנטורית מבראשיתן של השבאות בכו של התגובה הקומוניסטי הביגלאומי. המק"ס עווה עבודה טيبة יחסית בסכמה עם הקו הרוייזיוניסטי בבראה"מ ובגובהם למסגרות הנובעות מקו זה. היא עווה עבודה פחותה טובה בתבירה מדויע ואיך התקבל קו זה.

מצב דומה קים ביום בטין. המפלגה מזעמת ש"כבודה שחורה" של קופיטיסטים (כלומר הימין מונח על ידי לייאו שאו צ'י) היו רקובים מזה דורות ו"קומץ" מהם השתלט על מנגנון המדינה לפניה המתח"ב. הקורת העצמית היחידה של מאו היא שלפניהם שניות הוא הרשות עצמה ליהוות מסודר על ידם ונבעת למעלה. למראות שביקורת של מאו על לייאו כולה במקורה בקובות וכובות היא אינה מסבירה כיitz ליאו האלייה להציג לעמיה כבואה במפלגה. בטורנה בקורות זו היא אופורטוניסטית ויאבה עקרונית מכיוון שהוא לא מסביר בשום מקום מדויע הוא וליאו החזיקו בהרבה תפיקדים פוליטיים זהים בשנות ה-30 וה-40. אדו מאינגים שישם מטעם מטעם הוכחות על מה להראות שליאו וחבורתו היו ימנחים אבל עבודה זו לכשעצמה אינה יכולת להסביר את גידול הרוייזיוניזם בטין. בכלל שמק"ס מעולם לא נתה את התפתחות הרוייזיוניזם בבראה"מ היא לא פתרה את הבעיה.

ולכן אין זה מפליא שהמתפ"ג דוכאה, אין זה מפליא שהשינג'וים שהמתפ"ג לחמה עבורה נמצאים בנסיגה ואין זה מפליא שנטיה שמאלית זמינה במדיניות האוז הולכת כרגע בכוזן הפוך. מדיניות החוץ של סין היא ביום יותר ימינה מהימין של עידות בנדונג של שנות ה-50. עתה גם המק"ס ומפלגת העבודה האלבנית סיימו את התפקידים האידיאולוגיים על הסובייטים, הקובנים, הגפונים קוריינאים או הצעדים ריאתנאמים. בשניים לאחרוני משמש משולש זה כעלת מאגה עבור הרוייזיוניסטים. הם השתמשו במאבק מזוין כמסה עבור אופורטוניזם ולאומנות. אבל האופורטוניסטים שלחט הפרק ברור יותר למרות הכלל.

קובת צלה על בחרתו של איינדה ועכשו מטיפה אל "הדרך לפוציאלייזם בשלום", הגפון קוריינאים החקרו בלילה ואילו השתפות צפון וירטואם בשיחות פרים שינו בגוראה איבורתי את המאבק בשדה הקרב. הרוייזיוניסטים מצפון וירטואם הבדיזון בקול קולות על חמיכת בשיתות וייחמי ייאזר קפיטאליסטיים. לה דואן המופיע כבום ראש בצעון וירטואם הווזיא פקודות חד שמעירות להבדיל את המגיעים החמריים, להרשות בעלות פרטית והתייר העלאם הרזוחים, טיפורמי והוא הדבר שהמפלגה הקומוניסטית האינדיה אינה פיטה בניידון, ומדוע צריכת היא? לה דואן, כסטרו וקיט אילסנו מבצעים בוגנות את המיזה המדעית הוגנת של "הdemokratia החדש".

אנו בהיה אשימים באותו מדה בוגנות שורשי הרוייזיוניסטים כמו המפלגה המציגת באותו כתען שכשלון המתפ"ג והאטיה הימנית ביום הגן שగיאות של מאו בלבד. השגיאה העיקרית בתפ"ג טמונה בשMAIL עצמו כאשר זה נ核实 להפריד את עצמו

איירובונית ודריונית ממאו טסה טונג עצמו. הוא תמרק ובמקדים מסויימים אף עוד את פולחן האישיות האנגי מרכיסטי של מאו. המטרה העיקרית בסין נשארת חסול הבורגנים "האדומה", אם השמאל רוצה לספק הנגה על מנת להבשים מטרה זו הוא צרייך להחרבך ולהתפלג ממאו וחוורתו. זהה הדרק היחידה שיכולה להוביל להבשתה הסיסמות המצוינות שהוועלו בזמן המהפ"ב: "שרת את העם", "שם עוזה מן הרודיזיון-טטיטים", שם מאו ומתקן עם רודיזיון-טטיטים ואיפריאלייטים, אמור אף ורק בהמוניים המפכניים, הפוך את המפקדה, השלך החוצה את האווזים בהגעה השילוטן, מתח קו ברור בינו לבין האזביינשטיין-אחוות פעה עם רודיזיון-טטיטים. אנו משוכנעים שכשלוֹן המהפ"ב הוא דמיי בלבד. מהפכה זו העשרה את המרכיבים -- לניבינו זמירות לאפשרה לתגועה הקומוניסטית הבינלאומית להתקדם. אנו עציבנו לא היינו מטוגלים להתווכח ללא השמאל במהפ"ב. נכוּן, מאו הצליח לכון את חולשת השמאל נבדו, אבל בכדי לעשות זאת הוא היה צריך לתקן לפופולרים רעיונות שמאליים וסימאות ולהעבירם למילינויים. אנו מאמינו ברעיונות וסימאות אלו הם מאיירים את הדרק של מפלגתינו ועלינו לנסתה לבצע אותם.

חנוך האפשרות לטעות ופולחן האישיות

אבו נימצדו אלתרנטיבי-צד רעיון בורגני זה גרם לנשיגה במהפ"ב. האגדה בכוּע לחוסר האפשרות של מנהיגים לטועה הנה בעניבת חק מסביב הצואר של התכוועה הקומוניסטית הבינלאומית בשורת דורות. כאשר החדועה מנהלת את עצמה על ידי ויתוריהם לבורגנות היא תושפת את עצמה לרעיונות בורגניים.

פולחן האישיות וחוסר האפשרות לטעות לא צבו עם המאבק לדיקטורה פרולטרית, גילם כביל ההרים. ליגזים היה את האורקו שבדפי, המזרה הטרום פיאודלי נתן לנו את בודהה, הנצרות מתבה לבני את האליהם והאב, ישו והבן, ואת קסבר והרומ הקדושה ביחד עם האפיפיור וכל אמיש-משה הסובב סביבם. חוסר האפשרות לטעות ופולחן האישיות הובילו ממש הדורות והשיפויו על כל אפקט של החיים החברתיים. הנacci היטל טען שאיבנו יכול לטעות כפי שתען הבורגני-דמוקרטי רוזבלט והקומוניסט טאלין. דוקטרינה ריאקציוניים זו מסבאת את ההתקפות של המונחים. מכיוון שיש מישוא "למעלה" החשוב עבוריינו מדוּע עליינו לעשות זאת בעצמינו? זה בוטל את הכוח הפליטי מן המונחים, זה מעודד איידיבידואליזם בורגני על ידי מתן דחיפה לתוכם למצוות תחתית דרך הלל ל"אחד" שאיבנו טועה.

הרושץ ובחקיקת פולחן סטאלין מימיין על מנת להפחית מערכו של המרכיבים-לביניים ולהבטיח שלטון פוליטי של הבורגנות הסובייטית החדש. אנו מתקיפים את הפולחן משמאל על מנת לשרת את המונחים ולהציג את הסוציאליזם, אנו מאמינו בגורך של מפלגה פועלים מהפכנית הקשורה באופן ישיר להמוניים והנתונים תחת מרחות, אנו דוגלים באנטראלייזם הדמוקרטי ובהנאה שמה לעצמה למטרה את הדיקטורה הפרולטארית והסוציאליזם, כמו כן אנו דוגלים בבורמת ובבקורת עצמית של כל חברי ומנהיגים. כמסקנה אנו רואים את חוסר האפשרות לטעות ופולחן האישיות כבעיות מעמדיות.

היום בעולם ובארה"ב, המעד השלייט משמש בהכרה מלאה בפולחן האישיות בכדי למנוע התפשטות והחרבות של השמאל. הבוטים רק מרוזים משימוש באמצעות התקשרות על מנת לבנות מנהיג שמאלי. הם רוצים לסובב את ראש ולחפור אותו לאישיות ועל ידי כך להפריד אותו מן המונחים. מכיוון שהם קחут כמה שאפשר בחות סיבוגים, הם מחלים רבים מגיבוריהם והם רוצים שאנו נבדק באופן אוishi. על ידי שימוש בפולחן האישיות, אגואיזם קיזוני וαιידיבידואלייזם הבוטים מנסים לקבוע את זהותם של מנהיגי העם ואת תוכן מנהיגותם. הם בוחרים מנהיגים "מוסים" ומעלים אותם לדרגת בוכבבים. לפעת כל אחד קורא את ספריהם או חזזה בראיבווניהם בטלביזיה, וזה באשר הבוטים מחליטים על מנהיג טרי הם מסלקים אותם מן הטלוויזיה ומפרסמים ספר של מישוואו חדש. בנסיבות הסופי עליינו להחליט איך ולחמיד מיהו הכוח הראשוני בהיסטוריה -- איידיבידואלים או המונחים;

חקרות של מלחמות ומלחמות

הרבב אונשיים יגיבו על הרעיהו בדוח זה בזאת שיבידו שפרוגרטסיב ליבור הינה מפלגה יהירה ואכזריתיהם יושבים על ישוביהם ואומרים שזה היא מנגה לעשו ויתור זה או אחר. האם הם רוצחים שאונשיים ילחמו וירעבו לנצח?

ההמנון — לא אונחו כבר עז על שאלה זו. אם הכל היה בסיכון, מדוע פרצה המלחמה המרובה? כיצד קרה שפועלים בפולניה מרדו בbatisים הרויזיו? ניסטים שלהם? כיצד זה קרה שהעם הויטנאמית התمرד ובנגב את התגונה המהמונית שלו לאחר המשא ומתקן בשנת 1946 עם הצלפים? כיצד זה קרה שהם חמדדו שוב ובניו תגונה מהמוכניהם חזקה יומר אחר הסכמי ג' נבנה משנת 1954 ? גם סין וגם ברה"ם חתמו על הסכמי ג' נבנה החלקיים את וויטנאם, אבל העם בדרום וויטנאם מעולם לא השב. והוא צי' מין לא אירגן אותו, הוא ומג'יגי צפון וויטנאם נאחזו בתגונם רק אחרי שי אפשר היה להחזיר לאחור ולחפה לעובדת חיים. רווייזונייסטיים אילו הבטיחו שמהפכה וויטנאמית זו משאר סגורה בחומרי הלומנות והධוקראטיה הבורגרנית. העם אף פעם איינו מקבל בגדיה. הוא דרכו ונלחם חזרה. איפילו בתרמיגנולוגיה שלו עצמו הומיניזם כשל, בוגל שבכל פעם שארגוונטים "הומיניטרים" מובאים בכדי להציג משא ומתן גם צרך לשלם מכיר בגביה יותר אחר המבירה. הוא נשאר עם אותו בזול רקוב ורצחני שהוא נתה להפרט ממנה ולחשול אותו בתחום. מאבקו לסוציאליזם געשה ארוך ומיגע יומר מאשר הוא היה ללא הבגידה. אבל שום עסק, שום בגידה לא יכולם למגע מתקבב מהמשין. שום דבר לא יכול.

בכל פעם שמלחמות חומכים בלומני כמייגזם ומרכיבים אותו על גבם של ההמנון, העם צרך לשם מחר גביה יומר על מנת להפטר ממנה. כמה אינטנסיבים עשויים הקוי של סוקרנו לשחות?? ובכל זאת הסיניים הלו את סוקרנו ותחילתו עלתה השמיימה. כאשר הוא עזב את האומות המאוחדות הם ברכו אותו על אומץ לבו ועקודו רוחתו ואילו היום הסינים מתים להכגש לאו"ם בעצם. בכל פעם שהם קורנים קול, על אידה לאומני או פאיסטי הפקיגו רוזוינו מהל את הצד כמומנט של נצחון. אירוגי הוא הדבר שבטיסנים קוראים או מנוסים לקשור קשרים עם איליה סטוקארנו נימק עטם כל קשר.

אין שום דרך בכורה להאחד עם לאומני או אימפריאלייסט, אימתי אחד כזה את המהפכה? בזמן המלח"ג ההמנון שללו קו ישן, לא בכור זה וهم יעשנו זאתשוב. בתקופה זו הטעירות בפניהם ניגב האימפריאלייזם האמריקאני משתקפים בחולשתו הכללית הפוליטית והצבאית. סתירותם במדיניות רווייזונייסטיות עוזרות לחדר את האבטగניזם הממעדי. סתירות אילו מתקפות בבירור במאורעות בפולניה ויגוסלביה. אידיאולוגיה מהמונית חזק שורשה בהמנון ומהלך המהמונית מפסיק בעולם. אימפריאלייזם ורויזיוניזם אינם יכולים להלך זה. מסבה זו אנו טוענים שתתקופה בא אונחים הינה חוקה של מלחמות ומלחמות.

אנו מקוים לעובדים עברו יומר מהפכות, אנו מקדים בברכה מאבק מזוני. תזאים למאבק חד ורציני יותר גורמים בארץ"ב אנו מאמנים שחיותם ברעיונות — כפי שהסובייטים השתמשו בהן בזמן הססוך הרומי סיני — לא יעבדו. זה אולי יכricht את צ"ו אן לאי וחבריו לסייע לו ידי שום صحית המהפכה התרבות הפלוטארית הגדולה והשלביים העולים לא יתעורר על ידי שום صحית המהפכה התרבות הפלוטארית הגדולה והשלביים הראשונים של מלחמת העם בויטנאם הראו שבתקופה שבת הנשך הגראייני אימפריאלייסטי משוחרר בביבול המאבק המהמוני עשה עד עקי קדימה.

חזית מאוחדת בכל הזמנים

אנו ציינו שוב ושוב; אנו שוללים את עיקרונות החזית המאוחדת עם הבושים, אנו שוללים את עיקרונות החזית המאוחדת עם הרוייזונייסטיים, אנו שוללים את עיקרונות החזית המאוחדת עם טרוצקייסטיים וכל געד של שמאלניים מודומים למיניהם.

אנו מאמינים בחזיות מאוחדמת מלמטה המקבלת צורה של קואליציה בין מרכז לשMAIL. רוב האנשים בארץם הבריטים פתוחים אובייקטיבית לרעיונות סוציאליים-**טיפס עכשווי**, הסתיירות בינוים לבין מנהיגיהם בדלות מיום ליום. בוגוטף לכך ישנים מיליוונים של אנשים שאין להם כל השתייכות פוליטית או אידיגונית לבורגנות. במספר מקרים המפלגה יכולה לעזר באירגון קבוצות ולבוד עתה בנושאים של אינטראנס מידי. גוזה מהיה ברית בין כוחות מרכז ועצמיים. במקרים אחרים אנו יכולים לטעון בקבוצות מתוך אירגונים כלל ארציים המפרידים עצם מהמדיניות של מנהיגיהם הליברלים. אימפריאלייטים או רוויזיוניסטיים. כאן לובשת האוזין צורה אירוגונית של ברית בין קבוצות אחראות בתחום פרי זו עלינו להפעיל את הkon של "האבק עם --האבק נגד".

אנו גם עובדים בחוץ קבוצות ריאקציונריות באם יש להם מפיסה פוליטית בקרב מספר מכובד של אנשים. אין לנו שום הגבלות מיוחדות לצורה עבודה זו. אבל אין זו עבודה של חזית מאוחדת. באופן כללי המטרה היא לנשות להעיר חלק מן החברים באירגונים אילו לסוציאאליזם ולפלגתוינו ולא על מנת לבנות קבוצות אילו. אין אנו יכולים לבנות חזית מאוחדת או לבנות מפלגה על ידי גרירה דבינגו מאחרורי קיצוניים ימניים.

הבטאים הפוליטיים של החזיות מאוחדמת הננו אך המונגי שלנו בוגע לכל נושא שפועלים או אחרים דואים בו כחשוב בזמן מסוים. כרגע למשל המאבק בגדר אבטלה מהרה את הבטים לעו המונגי שלנו. השתפותינו במאבק זה מאפשרת לנו ליצור חזית מאוחדת עם כוחות שוכרים. לא קו המונגי אין לחזיח המאוחדת כל תכלית. לא כמו הטרוצקיסטים או יוזדים שההמוניים חווים במאבק מתמיד ובכל מאבק נושא עמו קו המונגי. אנו מוחדרים להגדיל את ההכרה הפוליטית של המונגים גם בתחום ווגם מחוץ לתחום המונגי. את התהילה של הפוליטיזציה אפשר להגיש רק עם גערב אה עצמיינו בעבודה על דושאים מידיים. אין מחסור בזושים באילו ביום. המלחמה, הצעדות, אבטלה, הגברת מהירות השירות במפעלים וஸבורות בכל שטחי הארץ. שום אספект של המאבק הממעדי אינו קטן או לא חשוב. אסור לנו להפריד עצמים מן המונגים על ידי המגעות השותפות במאבק מעמידי. מפלגה שאינה נאבקת מחייבת גורעם. מפלגה המחזיקה אה עצמה מזוקחת מן המונגים איתה טובה יותר מסיסבת קפה של החברה הגבואה. מפלגה שאינה מביאה רעיונות קומוניסטיים למאבק אייננה מפלגה קומוניסטית. במקרה הטוב ביחסו היא רפורמיסטית.

אנו יכולים לממן במאבק העם בזורה הטובה ביותר על ידי לחיימה עברו הסוציאאליזם ולמען ח敝ם הרוויזיוניזם. גישה זו היא גם טובה למלחמה של שיחדור לאומי כשם שהיא טובה עבור המאבק לפוסוקה מלאה באלה"ב. התמייכה הטובה ביופדר שאננו יכולים לממן לחברינו בויטנאמ בז'יטנאם היא מאבק בתחום אריה"ב, לצתה עכשווי לא לא מנגאים, להחרגן על מנת להביס אה אימפריאלייזם בבית ובויטנאמ, לשיל את הרוויזייזם בבית ובויטנאמ ובסך מקום אחר.

החזית מאוחדמת היא צורה קריטית של קירוב אנשים להכרה סוציאלית-**טיט**, בסוף של דבר שום מאבק איינו יכול להצליח אם מטרתו אינה דיקטורה פרו-טארית — והדרן היהודה לזכות דריקטורה פרו-טארית היא הבסת האימפריאלייזם והרויזיוניזם.

הרחב את השקפתינו האינטראציונליסטית

בעבר לא עשינו מטהין בכדי לעבוד ביחס עם כוחות אחרים בתגובה הבינלאומית היינו איטיים במלחמותיהם במאבקים מעמדיים של פועלים בארץות אחרות. למרות הכל אנו יודעים שהמאבק מחריך בכל מקום ונשל מאבק מחוץ לאלה"ב מתייחס פגמייה למאבק בתחום אריה"ב. כן יודעים אנו שאין זה אפשרי לקדם את הקומוניזם עם קו גרוע. אל לנו לDRAM על עצמיינו ועל עתיינו בשל הימינו היחידיים עם דעות קיצוניות אילו. דיעות אילו לא צפלו מן השמיים ואין הם שיכים לנו אקספלוסיבית. אנו יודעים שמילווגים בסין מחזיקים בעמדות אילו. הרבה קבוצות אחראות ואינדיבידואלים שבין העולים מחלקים עמו חלק מרעיונות אילו ופתחיהם

לשאר. בנסיבות הסופי כל אחד פונה להם. אין לנו מפתח למצב האובייקטיבי כל אחד הוא בדיקת "חכם" כמוני. ומילויונים יסיקו את אומץ המסקנות יאשרו אופן ויקדרו אותן. הרעיון נובות בדוח זה הם בשום פנים ואופן לא המילה האחידנה בנוידון:

בעיתונאיינו, חוברותינו ועובדותינו האירוגניות, עליינו לשאוף להפוך את האינטראקטיבים ליום מארש מיליה יפה על הניר. יום הסולידריות האינטראקטיבים-ל-יטטי היה צעד קדים בכוכן. דרך אגב כל אויבינו מבית השטוללו ביום זה, הם אמפו את קבוצותיהם והוציאו מניפסטו. קבוצה "שמאל" אילו דוחפות קו לאומני כאופוזיציה לאינטראקטיביליסטי. איחוד כל אויבינו היא השתקפות רצונם של הבוטים בשפיראה על האידיאולוגיה הבודגנית—לאומנות הכלומת האכורה של האינטראקטיבים הפולטארים החולך וגורבר. אנו יודעים שהמשטרה מעונדת אנשיים אילו צעד אחר צען, חברים!! המשיכו בעובדה הטובה, כל פעולותיכם מוכיחות שאנו הולכים בכו הנכוון.

מ כ ו מ

לא כל טפק דעתינו יומקפו. אנו ביקרה טרוצקיסטים ועוד מי יודע מי. למרות הכל יש בידינו היבולת לפועל על הקו המתוני שלנו. הפעלת הקו שלנו במקיאותנו ההכוחה היחידה לנכוונותו. כל פעם שאנו מציגים את היישובים שלנו קצת ומבאים קו זה לפועלים הם מקבלים אותו בתלהבות. בטהונינו ברעיונותינו ויכוחתו של התקדם קשורים בבנייה בסיסים למפלגתינו בפרק מעמד הפועלים. מפלגתינו לא תבדל אם היא לא תיזום מאבקים ולא תעמוד בחזיות כל המאבקים וחבנה חזית מאוחדת עם אילו המרכיבים להצטרכ אלינו במושגים ספציפיים או קבוצת גושאים. אך אחד מן המעמד בשליט לא יתן לנו שושנה עברו החமדה הפוליטית שלנו, אם אנו לא משרותם את העם אנו מזקירים לו. ולבסוף בחקופה הבאה עליינו למלא את הדברים הבאים:

א) לע考ר מז השורש את כל הרעיונות המוליכים לבריאות עם המעד השלייט. לשכל בריאות המוליכות לויתורים אידיאולוגיים כרגע וויתורים כלכליים יותר מאוחר. הם רק יכולים להפוך את מפלגתינו לאירוגן רוויזיוניסטי.

ב) להשיל את עצמנו ואוהדיינו, להכיר ולהימנע ממלכודות לאומניות. דבר זה מוגשם על הצד הטוב ביותר במאבק נגד הגזענות.

ג) הבטה שהדיקטורה של הפרולטариון והטוביאליזם יתפסו מקומות בכל ת烏מה וגסמה של המפלגה.

ד) סלק את כל התופעות של פולחן האישיות. הם מגעו מאיתנו מלתקדם בעבר חזק והבהיר את המאבק נגד אינדיבידואלייזם בתוך עצמנו. בצד ראשון הוועד המركזי החליט על הרעיון של דיבוני כל מהילה של דמות אינדיבידואלית שעולה לצווך במפלגה. כל חבר צריך להיות מסוגל להביע את עמדות המפלגה אין אנו מאמינים בהסתמכות על היכולם של כמה נואמים "מומחים".

ה) הגבר את העובדה המונית. האבק על גושאים. בניית התזויות המאותdem כקוואליביה של שמאל-מרכז. קרב אנשיים למפלגה.

ו) קדם ופתח את עובdotינו האינטראקטיביליסטיים.

יש לנו את כל הסבות להאמין שעיל ידי שיחה, הפעלה והעשרה קו זה מפלגתינו העמיך את קשייה בארצות הברית בין הפועלים ובמיוחד האינטראקטיביליסטי.

יש לנו עולם ללמידה ועולם לזכות בו;

ז) זה לא מכבר ערכה פרוגרסיב לייבור הפוגה ומצעד בניין יורך ביום הסולידאריות הבינלאומי בהשתפות חברי ואוהדים מהliga הנטזיאלייסט-פוארדו ריקו ומפלגה העובדה הקנדית. פולגה זו הושמטה על ידי כל אירוגני ה"שמאל" לミニונם.

ציוויליזציה, אנטישמיות ואנטיקומוניצם

בזמן עליתו של היטלר לשילטונו בגרמניה, קבוצה קטנה של עשרים יהודים, מספר רבבים ואחרים בקהילה היהודית שפכו פגיעה עם אנז'יסט בחיסול הקהילה היהודית. חלה אדוותית זו נקדאה-יוזדראט-, תפקיים היה לעזרה לבאים לנהל את השמדת הגיטו. הם סייפקו לבושים הנאים ושימשו של שמות וכחותם ואירגנו אנשים לעלות על רכבות ומשאיות שלקחו אותם למחנות הריכוז ומאי הגזים. היוזדראט הצביע ביחיד על הקומוניסטים שבין היהודים ועל אילו שוכנו את המדינה הגרמנית. הקומוניסטים והרדייקליים שוכנו הוגרו ראשונים.

כמפורט על הבגדה זו במעט הפוללים ובkahila היהודית ניכנה ליוזדראט רשות "לחיות" ולרבה מהם ניחתה האפשרות להגר לפולשטיינה. כאן בפלשטיינה הרבה מהם השתתפו במפעל הציוני של העמם מרים ישראל. אבל על מנת להקים את ישראל היו נחוצים שני דברים:
א) היה צריך להחרים ולהפקיע אדמותן העם הפולשטיינה.
ב) היה צריך להשיב עזרה מן גבוסים אמריקאים על מנת לגורש את הבריטים מארץ ישראל.

הברית בין היוזדראט לבוטים היה אפסרת מכירן שהשליטים של אריה"ב רצו לניחת את ידיהם המבואלות ברם על גנש במצוות התיבורן. הבריטים שלטו באיזור בעזירת בריתם עס לאומניים ערביים, אבל גם בחלו בתובאה ממלהמת העולם השפיה וככלמת הפהה למלואה בבוטים של אריה"ב. מתוך לחץ של הציודים ואריה"ב הבינו הבריטים להסכם עם הציונות ונטעו את האיזור-מדינת ישראל הוקמה.

מה שהבוסים אמריקאים רצו באיזור הצע שיטר, כת שמת יכולם לספר עליון על מנת למגווע מהפכה רצינית בעולם הערבי ועל מנת למגווע מנהיגים לאומיים ערביים מהבדיל את חלוקם ברכותי אנט. איזור חבורת טובה יומר יכלו הבוטים אמריקאים למצוות משור היוזדראט וחבריהם? היוזדראט עזר בשמדת עמו הווא, הווא היה אנטיקומוניסטי לחלוותן וגמר אונר לבנות תברה קפיטאליסטית מעמדית בישראל. הפוללים היהודים המדוכאים באידויים שנצלו מן השואת בתוספת יהודים מארציהם ערביים משוכבים לאיזו מנוצלים ומדוכאים בישראל על ידי הבוטים מן היוזדראט. בנוסך לכך היו זקנים הבוטים אמריקאים לעבודה אכזרית זו בדמי הפליטים. מחרות אילו דומים ברובם לאילו שהיהודים הרובו אליום בגרמניה. הגאים פתחו "אמירות" זו לדרך גבורה והידרעת הפכו לתלמידים טובים.

בכל מקום עסוקים בוטים יהודים בדיכוי פוללים מביהם ומחוץ לא כל התהשבות במקומות הדתי או הלאומי. בוטים אילו גומבים כולם במדינה היהודית---ישראל וב"חופש" של היהודים. אבל בנין יורך לשלם הם שברן שביתות והתגבור להקמתו של אגודה מיקצועי לפועלם לבוש ופרוח, למרות שרוב הפוללים במקצועות אילו היו במרקם יהודים. הבוטים שדרו ונצלו אותן עד חום. כאשר הפוללים הבוטים קראו למשטרה שהתקיפה אותן. מאוחר פועלם יהודים מיליטנטים ובתוכם קומוניסטים רבים נרצחו, הוכו ובאזורן על ידי הבוטים היהודים שליהם. ביום לשל מושחת הבוגדים הנה אחת מן התעשיות בה מקובלם פוללים שכורות מהنمוכות ביזור באריה"ב. וביום הגזענות נגד פועלם לטיגנים ושותרים בתעשייה זו היא ירושה של דיבורים של פוללים קודמים בתעשייה זו.

בתקופת ג' וצף מקרתי באריה"ב פתחו הבוטים בתעמולה אנטיקומוניסטי נגיד מהפכנים באריה"ב ומחוצה לה. תעמולת זו לוותה בהרבה אנטישמיות. שני פוללים יהודים, גיבורים וקומוניסטים נרצחו על ידי המஸלוות של טרומן ואייזוגה אוד---ג' וליאם ואמל רוזנברג. רצח זה היה החזקה העיקרית של אנטיקומוניסם ומוסעות הלואי שלו---גזענות ואנטישמיות. בכל זאת בוטים יהודים השמטפו בensus צלב אנטוי---קומוניסטי זה וברצח השניהם. אילו יכולם לראות איפה שהאיינטראט של הבוטים היהודים איינו האינטראט של העם היהודי. האינטראט שליהם הוא נמנוע למעטם. אבל הם משתמשים בלאונזות בין הפוללים היהודים על מנת לבונן אותם למטרת מוכניהם

למען רוחים מקסימליים.

הקולג'ים ביוטר מבין האומנרים בהם משמש המעד השולית בקהלת היהודית בחוץ'ל הנם הציוניים. למעשה הציוניים הינם זרעו הגיון של המעד החליט, מכיוון שמרתם העיקרית היא להשיב יומר שוטרים בכדי להגן על האינטראטים של הבוטים היהודים בישראל ועל האינטראטים של האימפריאלייזם האמריקאי באיזור. מכאן שהטיסמה "שחרר את עמי" על ידי עלייה לישראל הנז דק הסוזה. הציוניים מועלם לא נלחמו antagonistically מוחץ לישראל ומעולם לא נלחמו להגן על האינטראטים של פועלים יהודים בישראל ומוחצת לה. אבל קומוניסטים נלחמו. מעולם לא בשם ציוני שהתגנדו או מחה על רצח הרוצדנברג'ים שחק גדוֹל מנגנו היה ברוך antagonistically. מכאן שהציוניים מעוניינים antagonistically רק כאשר היא משמשת את האינטראט את הממדות השלישיות בארץ"ב ובישראל.

כיוון הבוטים הסובייטיים מנחים להכנס למזרחה התיכון ולסחוט קצת מן הזהב השחור בעצם. הם דורכים על בהזנות רגלייהם של הבוטים היינק'ים ורחאליליהם הבוטים הישראלים. התנועה הציונית החריפה את התעמלת האנטישובייטית "גד" האנטישמיות. כמו בכל מדינה קפיטאליסטי אנטישמיות הנאה השלכה של דיכוי מעידי ולבטח קימת בברחה"מ. אבל הציוניים משתמשים במושא (משפטני לנינגרד וכו') על מנת להגביר את הלוח'ן בגדר חדרה סובייטית למדה"ת. הציוניים משתמשים בкусם המודרך של יהודים בברחה"מ ובכל העולם על מנת לצוף הרבה וביחוד נוער יהודי לאורגיה לאומנית.

אם פועלים יהודים רוצים להלחם antagonistically בברחה"מ או בכל מקום אחר הפטרון איןכו בבריחה. יהודים אילו רוצחים לעזוב את ברחה"מ ולהפוך לשוטרים במזרחה המתיכון עוזבים מאחוריהם מילוונים של יהודים ומילוונים פועלים הנמנונים לדיכוי ולנצח של הבוטים הסובייטיים. הציוניים מטיפים לבריחה וזה ישאיר את המצב בברחה"מ כפי שהוא ויביא יומר שוטרים לבוטים הציוניים והאמריקאים. אנשים מסוימים לא להלחם antagonistically אלא להלחם עבור הארץ היהודית והישראלית והאמריקאית.

כוחות כמו הליגה להגנה יהודית וחדודעה הציונית דומים מאוד ליזודנרטם של ברמניה. מרונות שכינום החנאים והמטרות הזמנויות שוניות, התובן של חמולתם זהה. כמו כן הם היו יוצאים בגלוי עם השקפתם הציונית—שלמעשה לא אি�פה להם גורל היהודים בישראל או בברחה"מ וכל עבידם הוא בבייזור ישראל במעט הבודדות הישראלית והאימפריאלייזם האמריקאי באיזור, אף אחד לא היה שווה לקריאתם.

הציוניים דוחפים את מעד הפועלים בישראל למצב שיכול להביא להשמדם. שוב יש להזור ולזכיר שהציוניים מזמניגות שפועלים יהודים ימשו בשוטרים לאינטראט שלהם ושל הבוטים האמריקאים באיזור. באותו מצב הפועלים היהודים יתעקשו למלא תפקיד זה שהוא אנטישמי הפכני במוחו, הם ישלו עבידם אבל מיד יוכלו להודות על כך ליזודנרט וירשיהם המודרניים—הציוניים.

על פועלים יהודים בישראל, כמו על כל הפועלים בעולם, לפחות את האומותם ולהלחם לאייסול המעד השולט עליהם, אם פועלים יהודים בישראל יעשו זאת זה אחד אותו עם העמים המדוכאים של המזרחה המיכון ובזה טמון בטחונם. העמים המדוכאים במאז"ת צריכים לבוטם בבוטים הסובייטיים, באימפריאלייסטים האמריקאים ובובותיהם הציוניים והלאומיים הערביים.

הדרך היחידה להביס את האנטישמיות היא להביס את השטה היוצרת אותה. לאומנים, אנטישיקומוניים וצעודות מביאים יומר אנטישמיות. אל מתפלאו אם אומץ יהודים מצוקים "אדום" היום אינטערבי הרשימות של מחר. קפיטאליזם, יזמה פרטיה, רזותיהם, זהותם השיטה היוצרת את כל צורות הדיכויה. אין להביס שטה זו על ידי בריחה אלא על ידי לחימה ואין לנתח עם רעיונות של בוטים.

אפשר לנתח עם רעיונות קומוניסטים, רעיונות של אינטראטיזם—כאשר כל הפועלים והעמי המדוכאים נלחמים ביחד נגד כל הבוטים. בוט הנז בוט ופועל הנז פועל ובוט העבויות מעדיוות גן. עלייך רק להחליט לאיזדו של מי אחת הארץ.

פועלים וمبرצלים !!!

ממשלה הדכוי של הבוסים שולחת בנו דרך מוסדות הכספיים לה במישרין כמו: המשטרה, בתיה המשפט, המסתדרות, משרד הסעד, קופת חולמים והביטחון הלאומי. אין לה צורך בנו כאזרחים בעלי זכויות, אלא בעובדים המעשיים את העשירים ואת קופת הממשלה ובעת הצורך משמשים כבשר תותחים נגד אחינו למאבק הפועלים העربים, שהם עצם קורבנות למשלו של הבוסים שלהם.

בימים סמוים, גלוים ועקבifs מוצאים הבוסים את עקר שכירינו. אורה ממשלה שהוציאה צו ריחוק נגד עובדי בחוילם ועובדיה המכש תשמש בבא העת בדרכיהם יותר "יעלות" על מנת לשבר ולהתסל את מאבקינו הכספיים. כבר שמענו על המשפטים הצבאיים נגד עובדי המדינה בגשמי אלנבי וدمיה וכן בן דאיינו את שמר הגבול שובר או השבימה הכללית בעזה ומדכא באכזריות את הפגנת הפנתרים בירושלים.

כנגד הממשלה וההסתדרות הסוציאליסטיים כביבול, מציע לנו בח"ל וכל גדורותינו מן הימין הקיצוני-פאשיסטי בוררות חובה?? דהיננו, בטל חופש השביתה בכלל. האם זלמן סוזאיב מגח"ל (במקרה גם מהנהלת החedorות החשיניות) יכול להציג שהוא וחברינו יספגו את כל התמייקרוות לאור היפהות לאחרינה? החשובה היא, לא!!! לעולם לא יותרו הבוסים מרצון על אגרורה אהת מכיסם או מרוחיהם העזומים.

תשוביთינו, הפועלים, לממשלה, להסתדרות, למעבידים ולאלופים (מייל)

למינוים, נאבק:

לא לשמידה על רמת החיים —————— אלא להעלאת רמת החיים!
לא להערת העשרים —————— אלא להקטנת רווחיהם!!!

נגד משפטים צבאיים וצרי חירות!

בג' בוררות חובה ולמען חופש השביתה!!!

בג' ממשלה לicode לאומי! או ממשלה המעדרא!!!

بعد סולידריות בין כל הפועלים השוכבים!!!

بعد התארגנותם של הפועלים במפלגת המהפכה!!!

פועלים התאחדו!!!

או חייהם במשטר שבו מתירים לבוסים לסתוט את כח עובודתינו. בנסיבות המשטר הקיים, אפילו אם נשיג פתרון כלשהו לביעותינו, זמני הוא. אנו נמנצאים עצמינו במאבק דומה לאחר העלאת מחיים נספה, פחדות נספה או מיסטי נספה (עקיף או ישיר). בכל פעם שאנו יוצאים למאבק צודק, מתייחסים בפנינו שאנו מלחמים בבטחון. בבטחון של מי? אם בבטחונם של הבוסים אנו מלחמים אזי דבר טוב הוא ויש להמשיכו. יש להתארגן על מנה להרים את שלטונם של הבוסים ולהקיט שלטונו של פועלם. ללא מניצלים ומוניצלים ללא מדבראים ומדוכאים. הדבר ניתן לביצוע דרך התארגנותם של פועלים במפלגה מהפכנית שלהם. רק אז יObטח קיום הפיסי והאנושי כאחד.

פועלים!!! הדרך לאחדות היא שביתת הזדהות.

כל שביתת פועלים צודקת!!! הזדהו עם חבריכם עתה כי מחר אתם בחרם לצורכי חירותם או מאסרים. הזדהו עם פועל רוגוזין באשדוד! פועל שדרות! פועל עירית ראשון לציוון!
עובדיה המכש! מאבק הרופאים ועובדיה השিירותים בתמי החגולים ומאבקם של המורים!!!

פועלים!!! לבולבו אותו אוריב ולבן לבולבו אותו מאבק; התאחדו!!!

הוועד להקמת מפלגת פועלים מהפכנית בישראל

המען : ח.ד 29008, תל אביב.

ת.ד 4981, חיפה.

חבר יקר!

על מנת להוציא לאור חוברת זו נדרשם ביאליקים ואפלו הרצלים
וזאת למורת שאות רעיונותיהם אנו מתוכננים לשמשיד;
באם תומך אתה בReLUוות המופצים בחוברת זו, באם מעוניין אתה
בהמשך הפצתם, אנו שלח תרומותך.

קבל את "ח' ז' ת אדו מ'ה" לביתך

דמי מנוי לשנה — 5 ל.

(שנה ביליאונס)

המען: ורד, מ.ד 29008, תל אביב.

(צ'רים ומחאות ע"ש דן ורד)

הקוראים מזמינים להביע את דעתיהם ורעיונותיהם לגבי החומר
המפורט בחזית אדום, המערכת תשתדל לפרסם במידה והכתבים לא ארכויים
במיוחד.